

FEDERALE OVERHEIDSDIENST
BINNENLANDSE ZAKEN

ALGEMENE INSPECTIE VAN DE FEDERALE POLITIE EN VAN DE LOKALE POLITIE

JAARVERSLAG 2005 ■

Ligging van de kantoren:

Triomflaan, 174
1160 Brussel (Metro DELTA)
Tel: 32 2 676 46 11
Fax: 32 2 676 46 12

Postadres:

Fritz Toussaintstraat, 47
1050 Brussel

Inhoud

1. —	Woord vooraf	2
2. —	Organogram	5
3. —	De dienst Inspectie (IGIN)	6
3.1	Audit opdrachten	6
3.2	Inspectie opdrachten	18
4. —	De dienst individuele onderzoeken (IGEO)	24
4.1	De grafieken	24
4.2	Bemiddeling	27
4.3	Permanentie	27
4.4	Gedeconcentreerde posten	28
4.5	Oracle	28
4.6	Kennisgeving van het bestaan van een onderzoek aan de hiërarchie	29
4.7	Aandachtspunt drugsproblematiek	29
4.8	Een aantal markante dossiers	30
5 —	Dienst statuten (IGST)	32
5.1	De raad van beroep	33
5.2	De paritaire commissie	37
5.3	Tuchtrecht	39
5.4	Evaluatie mandaathouders	45
6 —	Gedeconcentreerde inspectieposten	52
6.1	Gedeconcentreerde post van Antwerpen	53
6.2	Gedeconcentreerde post van Gent	54
6.3	Gedeconcentreerde post van Luik	56
6.4	Gedeconcentreerde post van Bergen	57
7 —	Personeel en Logistiek	58
7.1	Personeel	58
7.2	Logistiek	58
8 —	Andere activiteiten	59

1 ■ Woord vooraf

Dit is het vierde rapport opgesteld door de Algemene Inspectie van de federale politie en van de lokale politie (AIG).

Voorzien bij artikel 7 van de wet van 7 december 1998 op de geïntegreerde politie gestructureerd op twee niveaus en de artikelen 9 en 23 van het koninklijk besluit van 20 juli 2001 houdende de functionering en het personeel van de lokale politie, is dit rapport bestemd voor de ministers van Binnenlandse Zaken en van Justitie. Het wordt ook overgemaakt aan de voorzitter van de federale Politieraad, en is voor dit orgaan, één van de bronnen voor de globale evaluatie van de functionering en organisatie van de politie.

Het rapport, dat voldoet aan de dubbele verplichting, zowel in verband met het beroepsgeheim als het respect van het privéleven, is eveneens bestemd voor de representatieve syndicale organisaties. De burger heeft er toegang toe via onze "internet" site, en wij hebben kunnen vaststellen dat deze transparantie een lonende investering is zowel wat betreft de bevolking als voor de politiediensten.

Begin 2005 heeft de Algemene inspectie in alle onafhankelijkheid een belangrijk verslag over de functionering van de politiediensten overgemaakt. Na één jaar wordt dit nu bijgewerkt. We komen nu al tot de vaststelling dat de hervorming, ook al dienen nog enkele aanpassingen te gebeuren, het voor de verschillende politiediensten mogelijk heeft gemaakt om nu op kruissnelheid te komen. Dit in een geest die maakt dat samenwerking nog bevorderd wordt en in een sfeer waar de vroegere rivaliteiten tussen politiediensten structureel een halt toegeroepen wordt. Een goede barometer hiervoor is het systeem van de "gehypothekeerde capaciteit", dat in plaats gesteld werd teneinde de wederzijdse hulp tussen korpsen te promoten. In 2005 hebben we een duidelijke vermindering van de disfuncties vastgesteld. Regeringsmaatregelen zoals de oprichting van het veiligheids- en interventiekorps hebben duidelijk bijgedragen tot deze verbetering.

2005 was ook het jaar van het verder zetten van de evaluaties van de mandatarissen. Zowel voor de lokale als voor de federale politiediensten hebben de Inspecteur-generaal en zijn adjuncten België in alle richtingen doorkruist. Ze hebben aan de talrijke commissies deelgenomen, ofwel om ze voor te zitten, ofwel om er als lid, deel van uit te maken. Buiten de zeer leerrijke contacten met de gerechtelijke en administratieve overheden van het ganse land, laten deze opdrachten het toe om, aanvullend op de audits en inspecties en de evaluatie van een mandataris overstijgend, kennis te nemen van de gezondheidstoestand van de politiediensten. Ze versterken ook het imago van een controle- en steundienst, imago waaraan de Algemene inspectie sterk gehecht is. Voor wat de evaluaties betreft zou het misschien opportuun zijn dat zij zelf het onderwerp uitmaken van een evaluatie teneinde enerzijds bepaalde nadelen te corrigeren en, anderzijds, de coherentie van het door de hervorming gewenste mandaatsysteem te versterken.

*Alain SCHOTTEY, Luc CLOSSET, François ADAM, Roger TRILLET
Dominique GOEMANNE, Guido VAN WYMERSCH, Beni VAN GUCHT*

Onze dienst heeft in de hoedanigheid van deskundige verder deelgenomen aan de tuchtraad. Het spreekt bijna voor zich dat deze materie, evenals de deontologie, zoals in het buitenland, tot de bevoegdheden van de AIG behoort. Niettemin vragen we de wetgever om een bredere wettelijke basis hiervoor te creëren. Deze wettelijke basis zou onder meer onze rol moeten verduidelijken daar waar onze dienst, door de aard van onze diverse opdrachten, een bevoorrechte positie bekleedt.

Het is waarschijnlijk de diversiteit van deze opdrachten en, laten we hopen, de manier waarop we ze uitvoeren, die er toe hebben geleid dat we regelmatig worden uitgenodigd om deel te nemen aan de werkzaamheden van de Federale Politieraad en van de Begeleidingscommissie van de politiehervorming op lokaal niveau.

Een belangrijke vooruitgang werd geboekt betreffende de functionaliteit "onthaal". In het merendeel van de lokale politiezones is men zich bewust van het belang van het eerste contact tussen de burger en zijn politie en werden er inspanningen gedaan om de mensen beter te ontvangen.

In hetzelfde kader, verdient en krijgt de functionaliteit "interventie" over het algemeen een grotere aandacht; de burger verwacht immers een onmiddellijke reactie wanneer hij zich in gevaar voelt. De functionaliteit "slachtofferhulp" ontwikkelt zich vaak dankzij pluri-zonale akkoorden.

Op het niveau van de federale politie zullen de aangekondigde hervormingen, waarvan de uitvoering aan de gang is, een grotere efficiëntie mogelijk maken, zowel op centraal niveau als op het niveau van de bestuurlijke directeurs-coördinatoren die als tussenschakel tussen de federale politie en lokale politie een fundamentele rol vervullen.

We willen geloven dat ons verslag over de stand van zaken aangaande de technische en wetenschappelijke politie ertoe bijgedragen heeft dat de laboratoria progressief de door de Regering toegekende bijkomende middelen krijgen. De inspectie (IGIN) zal in 2006 de analyse van de functionering van deze laboratoria verder zetten, met inbegrip van de tevredenheid van de gebruikers.

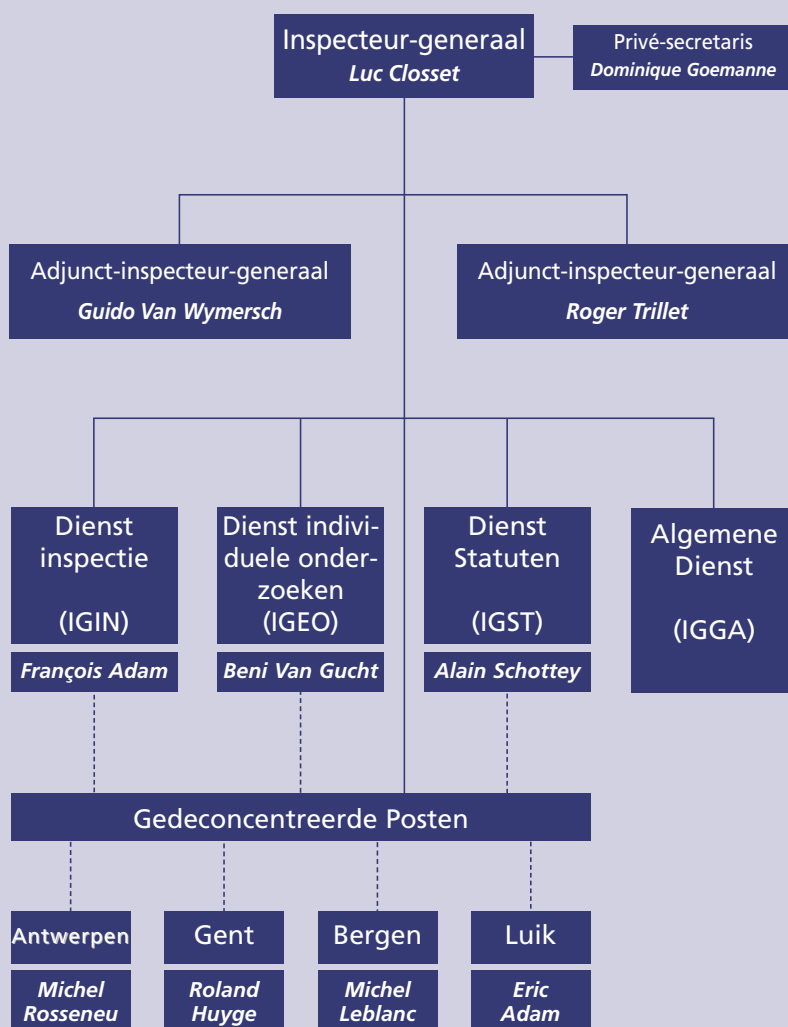
Algemeen beschouwd zou het oplossen van de problemen inzake de manier waarop de politie zichtbaar is (uniformen, voertuigen en lokaties) versneld moeten worden. Te veel uiteenlopende uniformen, voertuigen en lokaties hebben nog steeds de oude logo's. Dit is schadelijk zowel voor de korpsgeest als voor het beeld dat de burger zich over de politie maakt.

Het jaarverslag is ook de gelegenheid om onze gedeconcentreerde posten te danken voor de kwaliteit van hun werk dat bestaat uit een massa aan uiteenlopende activiteiten.

Na deze eerste jaren van in plaats stelling van de hervorming hebben we een aantal lessen kunnen trekken en zijn doorslaggevende maatregelen ter verbetering van de functionering van de geïntegreerde politie op twee niveaus in uitvoering.

De Algemene inspectie heeft tot doel haar opdracht voort te zetten door op een positieve manier bij te dragen tot een permanente verbetering van de functionering van deze essentiële openbare dienst die de politie is, teneinde de veiligheid van personen en goederen te waarborgen.

2 Organogram

3 ■ De dienst Inspectie (IGIN)

In 2005 werden de opdrachten inzake audit en inspecties door de dienst Inspectie (IGIN) verder gezet. De belangrijkste ervan worden verder weer gegeven.

In nauwe samenwerking met de gedeconcentreerde posten werden ontmoetingen met verschillende federale en lokale politieautoriteiten gelegd (korpsschefs, dirco, dirju...) in het kader van de controle op de werking van de politiediensten in het algemeen en meer bepaald om de grote problemen te detecteren, die eventueel na de laatste drie jaar overblijven. Het is ook op deze basis dat het actieplan 2006 werd voorbereid en aan onze voogdijoverheden ter goedkeuring werd voorgelegd.

1 ■ Audit opdrachten

■ Algemene beschouwingen

In onze vorige jaarrapporten werd reeds uitgelegd hoe de audits worden uitgevoerd door de verschillende stappen in een audit te beschrijven. We komen hier dus niet meer op terug maar wensen toch twee fundamentele aspecten van deze bijzondere functie te benadrukken.

Eerst willen we eraan herinneren dat het ons objectief blijft steun te verlenen aan de geauditeerde eenheid, bij te dragen tot een verbetering van haar werking en dit door de aandacht van de verantwoordelijken te trekken op de risicovolle punten of toestanden die bleken uit de studie van de ter beschikking gestelde documentatie, uit onze plaatsbezoeken en uit de interviews uitgevoerd in de politieomgeving. Ons objectief is dus niet zwakke punten van iemand op te zoeken teneinde hem er op te wijzen doch wel maatregelen uit te lokken om dysfuncties te vermijden die op die manier de realisaties van objectieven van de dienst in het gedrang zouden kunnen brengen.

Vervolgens moeten we het belang van de opvolgingsfase van de verschillende audits onderlijnen. De audits uitgevoerd door de AIG zijn gratis, maar worden daarom niet voor niets uitgevoerd. Met betrekking tot de realisatie van de aanbevelingen komt er een soort contract tot stand tussen de auditeurs en de geauditeerde. Na de eerste opwellingen van enthousiasme en goede bedoelingen getoond tijdens de terreinfase en op het ogenblik van het mededelen van de besluiten en de aanbevelingen, is het immers noodzakelijk dat de geauditeerde diensten de wil om vooruit te gaan blijven manifesteren en blijven werken aan het in plaats stellen van nuttige maatregelen. Er dient inderdaad vermeden te worden dat bepaalde elementen, gebeurtenissen of veranderingen van welke aard ook, er voor zorgen dat bepaalde overeen gekomen maatregelen ter verbetering naar de achtergrond worden verschoven. Dit is ook de reden waarom deze opvolgingsfase voor ons zo belangrijk is.

Dit doende dragen wij er niettemin zorg voor om de diensten niet te bestoken of onder het mom van een gerealiseerde audit, controles op het terrein uit te voeren. Dergelijke controles zouden ongepast zijn – tenandere de ons beschikbare effectieven laten dit niet toe – en behoren in de eerste plaats tot de verantwoordelijkheid van de plaatse-

lijke verantwoordelijken. Meer nog, ze zouden indruisen tegen de filosofie van steun die wij in dit domein ontwikkelen.

De “consultance” wordt soms door ons toegepast, maar binnen de perken van de internationale definitie van audit. Nooit geven de auditeurs een oplossing “sleutel op de deur” maar in het kader van de vertrouwensrelatie met de geauditeerde, leveren ze hun ondersteuning bij het opstellen van het uitvoeringsplan van de aanbevelingen en blijven zij ter beschikking van de geauditeerde tot en met de eindfase van de audit. Bij die gelegenheid aarzelen zij bij voorbeeld niet om de zonechef voor te stellen om zich in verbinding te stellen met andere zonechefs teneinde ervaringen uit te wisselen.

■ Verwezenlijkingen op het vlak van audits

De tabel, hieronder weergegeven, geeft een overzicht van de meest belangrijke audits sedert 2002 en hun evolutie tot 31/12/2005. Wij maken onderscheid tussen de audits uitgevoerd op vraag van de betrokken autoriteiten en anderzijds de audits uitgevoerd op initiatief in het kader van ons algemeen actieplan en die vooral handelen over de functionaliteiten “onthaal” en “interventie”.

De onderstaande tabellen geven een overzicht van de uitgevoerde audits sinds september 2002 tot 31 december 2005.

In totaal gaat het om 30 audits die door het team audit AIG werden uitgevoerd (of waarmee we nog bezig zijn).

Politiezones	Uitvoeringsfase ¹ van de audit
Op aanvraag van de bevoegde overheden, inzake de voornaamste processen van de organisatie	
Ans St-Nicolas	Fase D
Ath	Audit beëindigd
Ardennes brabançonnaises	Audit beëindigd
Basse-Meuse	Fase D
Beloeil Leuze	Fase C
Beyne Fléron	Fase C
Dendermonde	Audit beëindigd ²
Famenne Ardenne	Fase D
Gaume	Fase A
Kouter	Audit beëindigd
La Louvière	Fase C
LAN	Fase D
Nivelles	Fase A
Rupel	Fase D
Semois en Lesse	Audit beëindigd
Sylle en Dendre	Audit beëindigd
Trioux	Fase C
Wetteren-Laarne-Wichelen	Fase D

⁽¹⁾ Fase A: voorbereidingsfase; Fase B: terreinfase; Fase C: rapporteringsfase; Fase D: opvolgingsfase

⁽²⁾ Inmiddels werd een evaluatie-audit aangevraagd, waarvan de uitvoering voorzien is in het 2de semester van 2006.

Politiezones	Uitvoeringsfase van de audit
Op initiatief, inzake de functionaliteiten "onthaal en interventie"	
Ans St-Nicolas	Audit beëindigd
Brugge	Fase D
Demerdal	Audit beëindigd
Famenne Ardenne*	Audit beëindigd
GAOZ	Audit stopgezet
Gavers	Fase D
Hermeton en Heure	Audit beëindigd
Lanaken	Audit beëindigd
Lermes	Fase D
Montgomery	Fase D
Namur	Fase D
Orne-Thyle	Fase D
Sylle et Dendre	Audit beëindigd
Wetteren-Laarne-Wichelen *	Fase D
Zuiderkempem	Fase D

* draagwijdte van de audit op vraag van de bevoegde overheden uitgebreid

Resultaten

Laten we dadelijk stellen dat, op het vlak van de audits, onze inspanningen vooral gericht werden naar de lokale politie. Inderdaad, het waren vooral de politieoverheden van de lokale politie die vragende partij waren voor het uitvoeren van een audit. Bovendien waren onze audits op initiatief gericht naar functionaliteiten eigen aan de lokale politie.

Eind 2005 waren in het totaal ongeveer 450 aanbevelingen of aandachtspunten geformuleerd in de verschillende audits. Globaal gezien kunnen we stellen dat 70 % reeds geconcretiseerd werd. De rest is in de uitvoeringsfase overeenkomstig de door de verantwoordelijken van de zones voorgestelde werkwijze.

Zoals vorig jaar zijn de resultaten hoopgevend en getuigen zij, in hoofde van de verantwoordelijke zonale chefs, van een werkelijke wil tot vooruitgang en aanhoudende verbetering van de dienstkwaliteit.

Niettemin is het principe van "gelijkwaardigheid", zoals gesteld in de organieke wet op de geïntegreerde politie nog steeds in gevaar omdat het nog steeds afhankelijk is van de financiële capaciteit van de politiezones. Sommige politiezones beschikken over buitengewone menselijke en materiële middelen in vergelijking met andere die nog te dikwijls verplicht zijn te werken met het "voorgeschreven minimum". Gelukkig kunnen deficieten en problemen die zich hadden kunnen voordoen in minder welgestelde zones, weggewerkt worden door al dan niet geformaliseerde interzonale samenwerking.

De tot op heden uitgevoerde audits laten ons toe enkele tendenzen in de verwezenlijking van de functionaliteiten naar voor te brengen en ter kennis te brengen van de betrokken autoriteiten.

■ Vaststellingen

We gaan verder dieper in op de vaststellingen met betrekking tot de functionaliteiten “onthaal” en “interventie” daar deze de kern vormden van onze op initiatief uitgevoerde audits, in het verlengde van ons algemeen actieplan 2003.

Een belangrijke bemerking dringt zich niettemin op, namelijk dat de opsomming van onze vaststellingen op bepaalde momenten eerder negatief kan lijken. Hierbij dient opgemerkt dat het doel van onze audits erin bestaat de risico's van mogelijke dysfuncties te identificeren, d.w.z. dat ze zich vooral toespitsen op de zaken die “niet” gaan of “minder goed” gaan in de organisatie, ten einde de nodige aanbevelingen te doen. Het is in die optiek dat men dient te begrijpen dat hetgeen “goed” gaat uiteraard minder uitgewerkt werd in dit rapport.

We moeten ook voor ogen houden dat het om een opsomming van gezamenlijke vaststellingen uit al de geauditeerde zones gaat. Dus, geen enkele zone scoort overal negatief en, als sommigen op bepaalde punten negatief scoren, kunnen ze soms op andere punten weer boven de anderen uitsteken.

Bovendien, aangezien het om vaststellingen gaat die werden gedaan tijdens de “terreinfase”, is de situatie ondertussen in de betrokken zones sterk verbeterd omdat die punten opgenomen werden in het verbeteringsproces en er maatregelen werden genomen om (de risico's van) de dysfuncties te voorkomen.

a. Functionaliteit “onthaal”

■ Algemeen

Zoals reeds vermeld in ons laatste jaarrapport is deze functionaliteit juist de eerste zorg van de lokale administratieve autoriteit omdat zij een reëel uithangbord vormt. De minimale norm wordt dus globaal gehaald. Een centraal onthaalpunt open houden gedurende 12 uur schept wel een probleem in de kleinere zones. In sommige gevallen stellen we vast dat er beroep gedaan wordt op het gedeconcentreerd niveau van de federale politie of een interzonale samenwerking.

Ondanks het feit dat we op de goeie weg zijn, zondigen sommige zones nog door een gebrek aan visie en strategie op het vlak van onthaal.

Het is trouwens op dat punt dat de deficieten het meest voorkomen. De objectieven, voor zover ze bestaan, zijn niet geformaliseerd en werden niet duidelijk medegedeeld aan het personeel. Wij betreuren een zeker deficiet op het vlak van interne controle, van analyse van de activiteiten en risico's en van normen en kwaliteitsstandaarden. Zelden meet men het aantal bezoeken of de wachttijden (bepalen van de drukste tijden). De functiebeschrijvingen van de dienst onthaal evenals

geschreven procedures zijn nog dikwijls onbestaande wat kan leiden tot spanningen met personeel uit andere functionaliteiten.

Dikwijls zal men ook het gebrek aan externe tevredenheidsonderzoeken (bevolking, autoriteiten) of interne (het personeel zelf) betreuren. Ondanks het feit dat het personeel van het onthaal niet het voorwerp uitgemaakt heeft van een speciale selectie, stellen we vast dat het logistiek en administratief kader dat in de meeste zones aanleunt bij het onthaal, het bewijs levert van een positieve ingesteldheid ondanks het ontbreken van enige speciale vorming.

De zones van de regio Brussel worden bovendien geconfronteerd met het taalprobleem. Zekere leden van het personeel beheersen de tweede taal niet.

■ Op het vlak van de “permanentie” van het onthaal

Men dient vast te stellen dat de gelijkwaardigheid, opgelegd door de organieke wet op de geïntegreerde politie hier specifiek afhankelijk is van de financiële capaciteit van de zone en de politieke wil om al dan niet te investeren in de politie. Het is op dat punt dat men de verschillen tussen de politiediensten ontdekt.

Aan zekere zonechefs die met budgettaire moeilijkheden te kampen hebben, dient gesuggereerd te worden om beroep te doen op laterale steun en het nagaan van samenwerkingsakkoorden.

De openingsuren van de gemeentelijke post alsook het adres en telefoonnummer van de permanentie (zonaal of centraal de 101) zijn niet overal voldoende geafficheerd om de bezoeker, die voor een gesloten deur staat, te oriënteren. Wel stellen we vast dat deze inlichtingen in ieder geval gepubliceerd werden in de gemeentelijke info-bladen of op een internet site.

■ Op het vlak van fysieke onthaal

De openingsuren van de gemeentelijke politieposten (andere dan het centraal onthaal) werden in de meergemeente zones meestal nog niet vastgelegd op basis van een studie of van metingen. Het zijn meestal de posten die bestonden voor de hervorming en afgestemd op de openingsuren van de gemeentelijke administratie. Maar aangezien de openingsuren in overeenstemming moeten zijn met de noden en de verwachtingen van de bevolking, zou er, met het oogpunt op efficiëntie, een evaluatie moeten plaats hebben.

Het “significant aantal” openingsuren per dag verschilt dikwijls van gemeente tot gemeente. Het gaat om twee tot drie uur 's morgens of in de namiddag.

Het openstellen van een centraal onthaal gedurende 12 uur stelt een probleem voor de kleinere zones, vooral tijdens het weekend. In die gevallen stellen we een terugval vast op de gedeconcentreerde federale politie die 24 op 24 uur werkt. Indien deze laatste geografisch ver verwijderd is, moet de burger ofwel een lange verplaatsing overwegen (vooral 's nachts) om fysiek een politieman te ontmoeten die naar hem zal luisteren ofwel dient de centrale dispatching telkens een ploeg interventie op te roepen (voor zover deze beschikbaar is) en te sturen naar de zonale post waar de klager de ploeg opwacht.

Er bestaat niet altijd een extern dispositief (praatpaal bvb) dat aan de burger de mogelijkheid biedt om telefonisch in contact te komen met een operationele politieman (zonaal of federaal)

In sommige zones (echter zelden) vergroot het gebruik van een “mobiel commissariaat” het contact met de burger en geeft het hem de mogelijkheid tijdens de dag of ‘s avonds in zijn omgeving de inspecteur of de beheerder van de wijk te ontmoeten.

In nog te veel politiediensten betreuren wij dat er niet systematisch nagegaan wordt of bezoekers geseind staan. Deze abnormale situatie maakt dat op te sporen personen in een politiebureau komen zonder verontrust te worden.

De voorsignalisatie (te volgen reisweg) en de zichtbare identificatie (uithangbord en logo) van de politieposten worden langzaam aan gerealiseerd. Op sommige plaatsen bestaat echter niets om het publiek naar het commissariaat te begeleiden.

In sommige steden is er geen parkeerplaats voorzien voor de voertuigen van bezoekers. Ook de toegangsvoorwaarden voor minder validen zijn niet overal voorzien.

Ten slotte stellen we vast dat – een erfenis uit het verleden – een groot aantal infrastructuren niet aangepast zijn aan de noden in verband met vertrouwelijkheid en comfort voor zowel de bezoekers als de politiemensen. Voor deze laatste is ook het aspect veiligheid niet steeds in overweging genomen. Wij stellen bijvoorbeeld vast dat wanneer één personeelslid ‘s avonds of ‘s nachts met dienst is, er niet steeds voorzien werd in een veiligheidssas, een inbraakalarm of enige externe bewaking.

■ Op het vlak van telefonisch onthaal

Het beeld dat men van een zone krijgt en haar efficiëntie is rechtstreeks gelinkt aan de kwaliteit van het telefonisch onthaal. Het houdt dus ook risico's in. Redenen tot disfunctie kunnen zijn:

- de weinig professionele of nietcorrecte houding van de centralist
- de soms lange wachttijden
- beperkt personeel (soms een persoon alleen) voor wie de veelheid aan taken (ontvangst van personen, telefoon beantwoorden, het beheren van de interventie patrouilles...) nadelig is voor de kwaliteit van het onthaal.

Ieder politiekorps beschikt over een telefooncentrale, gaande van een verouderde tot de meest moderne. Bij de verouderde types is er buiten de diensturen geen alternatief voor de gebruiker. Er is geen antwoordapparaat, of de oproepen kunnen niet automatisch omgeleid worden naar de zonale permanentie of naar een communicatiecentrum van de gedeconcentreerde federale politie.

Dikwijls stellen we vast dat de werkdruk waaraan de operatoren bloot staan (opeenstapeling van de te beheren oproepen) kan uitmonden in misverstanden tussen de gesprekspartners. Het probleem is afhankelijk van het aantal geactiveerde lijnen en het aantal personeelsleden. Het abusief gebruik van de noodnummers schept problemen, vooral als er zich bovendien een crisissituatie voordoet.

Tenslotte moet men in sommige gevallen het gebrek aan beroepskennis betreuren, zowel van de structuur, van de taakverdeling tussen de diensten als van de respectieve rol van iedereen.

■ Op het vlak van de briefwisseling

Op dit vlak stellen de auditors soms de afwezigheid vast van procedures met betrekking tot de behandeling, de opvolging en het klassement van de stukken (het niet systematisch inschrijven)

De gerechtelijke stukken (briefwisseling van de gerechtelijke overheden) worden dikwijls behandeld door de dienst AIK. Op dat niveau hebben we vastgesteld dat de “behandelingstijd” van de kantschriften soms te weinig gecontroleerd of geëvalueerd werd. De ernst van dergelijke situatie is niettemin relatief, in de mate dat de Procureur des Konings ernstige anomalieën zeker ter kennis zou brengen aan de zonechef.

De administratieve stukken (briefwisseling van burgers bvb) worden zelden systematisch opgevolgd. Als voorbeeld nemen we het feit dat de politiedienst zelden ontvangstmelding geeft en er ook geen termijn bepaald is waarbinnen men dit moet doen.

Tot slot, heeft men problemen met de archivering (tijdcriteria, voorwaarden van bijhouden der stukken bvb...). Dit verdient speciale aandacht binnen de politiezones. Het opleggen van een geïntegreerde uniforme procedure is een noodzaak.

b. Functionaliteit “interventie”

In het algemeen, rekening houdend met de minimale organisatie- en uitvoeringsnormen, hebben wij vastgesteld:

- dat de geauditeerde zones een permanente interventie met vaste ploegen verzekeren
- dat de richtnorm van 84 uur per week om vaste ploegen te laten bijstaan door piekploegen niet steeds gerespecteerd wordt of niet steeds te verwezenlijken is rekening houdend met de personeelsnormen of de niet aangepaste budgettaire normen, behalve in de grote zones
- dat de grote diversiteit – wat op zich positief is – in de manier waarop deze functionaliteit georganiseerd is of in het organigram van de zone gesitueerd is, een beeld geeft van de prioriteiten van de zonechef en de interne verhoudingen.

De lokale verantwoordelijken hebben overal aandacht voor deze eerste lijnsfunctionaliteit. Men probeert deze zo efficiënt mogelijk te organiseren. Dit verklaart dan ook de diversiteit aan initiatieven en de positieve ingesteldheid van de zonechefs, die akkoord gingen met de aanbevelingen van de audit en die zich geëngageerd hebben er concreet gevolg aan te geven.

Per item, geven we hierna onze belangrijkste vaststellingen:

■ Het meten van de interventie activiteiten

Niet alle bezochte zones beschikken over statistieken die toelaten het optimale aantal ploegen te kennen om adequaat aan de noden te kunnen voldoen en het operationele niveau te verbeteren. Bovendien moesten we vaststellen dat wanneer die gegevens beschikbaar zijn, ze toch nog onvoldoende worden geëxploiteerd.

Daaruit volgt dat het onmogelijk is om de piekuren te bepalen om zodoende bijkomende ploegen in te zetten.

Niettemin, dankzij de inplaatsstelling van de provinciale centra voor informatie en communicatie (CIC), die meer en meer de radioverbindingen van de politiediensten beheren, zullen deze laatsten progressief beschikken over cijfergegevens en meetinstrumenten die toelaten de “piekuren” te detecteren. Zo zal men weten wanneer het inzetten van een bijkomende ploeg interventie gerechtvaardigd is.

Dank zij deze positieve evolutie op het vlak van gegevens en beschikbare meetinstrumenten, bestaat voortaan de mogelijkheid om op termijn – door middel van een systematische exploitatie – een beter antwoord te krijgen op de wettelijke vereiste om de functionaliteit te organiseren naar gelang de frequentie en het soort oproepen en ook meer specifiek, naar gelang de graad van ernst en dringendheid van de gevraagde interventie.

■ De interzonale samenwerking

Op het gebied van uitvoering van deze functionaliteit hebben wij regelmatig vormen van interzonale samenwerking opgemerkt, al dan niet geformaliseerd, die een voldoende beschikbaarheid verzekeren in geval van een onvoorziene gebeurtenis waarvan het beheersen ervan niet kan verzekerd worden door de interventieploeg van één enkele politiezone.

■ De lokale dispatchings

Sommige politiekorpsen al dan niet aangesloten op een supralokaal communicatiecentrum beschouwen het in stand houden van een lokale dispatching als een meerwaarde gezien de lokale operatoren een betere terreinkennis hebben, de bevolking en ook het interventie personeel van de zone beter kennen.

■ Controle op de activiteiten van de ploegen interventie

De controle door officieren en middenkader zou verbeterd moeten worden.

Ondanks de misbruiken – zie de inbreuken – begaan door leden van de dienst interventie van een bepaalde zone en ondanks de aandacht die de media eraan besteed hadden, blijft de interne controle in bepaalde lokale zones een ernstig probleem. In audittermen gaat het hier over een niet gedekt risico.

Wij stellen regelmatig een duidelijk ontbreken vast van een goed doordacht controlesysteem met betrekking tot de (niet) uitvoering van activiteiten. Het gaat hem dan vooral op het vlak van de ploegen interventie die werken buiten de normale bureeluren. Herinner u dat het vooral de jonge politiemannen zijn, soms juist uit school en nieuw in de politiezone, die de interventie dienen te verzekeren. Een controle, een leidraad of een coaching zijn, in dat geval, noodzakelijk, meer dan indien het gaat over ervaren politiemensen.

Er blijkt niet enkel dat de controle door de hoofdinspecteurs van het middenkader soms gebrekkig is maar wij stellen in het algemeen vast dat de controle op het terrein uitgevoerd door officieren praktisch onbestaande is. Misschien kan dit deels uitgelegd worden als het gevolg van een poging om de algemene kosten van de overuren, gepresteerd door de officieren, te limiteren.

■ De logistieke middelen

Wat de materiële middelen betreft stellen we in het algemeen een verbetering vast van de middelen die ter beschikking staan van de interventiediensten:

- in de meeste van de geauditeerde zones was het voertuigenpark voldoende om aan de interventieopdrachten te voldoen
- slechts sporadisch wordt er, met betrekking tot de communicatie (oproepsysteem), nog melding gemaakt over de onvoldoende hardware
- de implementatie van het Astridsysteem wordt in het algemeen door de gebruikers toegejuicht
- door de stijging van het aantal politiekorpsen die over een “eenheidsgebouw” beschikken bestaat de mogelijkheid of wordt ze gecreëerd om tot een betere communicatie te komen. Nochtans blijven op dit vlak de problemen bestaan (zie hierna)

De algemene (electronische) ter beschikking stelling van een leidraad biedt de mogelijkheid de interventie op een meer kwalitatieve manier uit te voeren. Op die manier kan het personeel het hoofd bieden aan een specifieke situatie daar het beschikt over de nodige know how rekening houdend met de recentste reglementaire bepalingen. Dit werkinstrument verdient een grotere aandacht van de plaatselijke beheerders.

■ Enkele andere specifieke overwegingen

Onze audits brachten nog een massa andere vaststellingen aan het licht en dit leidde ook tot een groot aantal aanbevelingen. Het is hier onmogelijk om alle punten naar voor te brengen hetgeen ook inopportuun zou zijn gezien het risico om zeer specifieke feiten te veralgemenen en vooral omdat de situatie van dag tot dag evolueert, over het algemeen in positieve zin.

Wij zullen ons daarom beperken tot het aanstippen van enkele belangrijke vaststellingen.

- Gebrekkige informatie van de ploegen interventie veroorzaakt door de afwezigheid van een goed georganiseerde informatieuitwisseling met de andere afdelingen van het betrokken politiekorps.
- Het ontbreken van systematische briefings voor de opgaande ploegen (overgave en overname van de dienst) en/of het ontbreken van een oriëntatie van de ploegen (het niet toebedelen van taken en het ontbreken van een controle op die taken die onderbroken kunnen worden en van dewelke de politiemensen geacht worden ze uit te voeren buiten de eigenlijke interventie).
- Gebrekkige beoordeling van de graad van dringendheid van een binnenkomende oproep vooral door de operatoren van de nog bestaande lokale dispatchings. Een feit is dat sommige zones een handleiding of een lijst met prioriteiten hebben waarin de dringende en niet dringende interventies duidelijk vastgelegd en gelimiteerd zijn. Andere zones daarentegen hebben geen enkel evaluatiecriterium ivm dringendheid en de verantwoordelijken (operator of officier van wacht) baseren zich dan op hun “indruk” of hun “ervaring” om een oproep te klasseren.

kantoor van RUMST (Politiezone RUPEL)

- Onafhankelijk van het al dan niet bestaan van evaluatiecriteria wordt de appreciatie van dringendheid door de dispatcher niet steeds doorgegeven aan de ploegen op het terrein. Gecombineerd met onvoldoende leiding resulteert de situatie soms in het nemen van risico's door het interventie personeel (materieel en fysiek). In dat geval kan het personeel op het terrein het initiatief nemen om "bij hoogdringendheid" op te treden daar waar dan blijkt dat het om een banaal feit gaat. Deze situatie kan bij de burger een irritatie doen ontstaan daar hij te dikwijls geconfronteerd wordt met een "nutte-loos" gebruik van zwaailicht en sirene. Er werd niet nagegaan of deze vaststelling van invloed is op de hoge score die ons land haalt op het vlak van verkeersongevallen waarbij prioritaire voertuigen zijn betrokken (politie, brandweer, ziekenwagens).
- Tekort bij het beheer en/of het ter beschikking stellen van noodzakelijk materiaal :
 - Afwezigheid van kogelwerende vesten in de dienstvoertuigen en/of gebruik van persoonlijk aangekochte kogelwerende vesten
 - Afwezigheid van een controlesysteem (inventaris) en vervanging (in voorkomend geval) van materiaal (gebruikt) ter gelegenheid van de overname van de interventie-ploegen en ter gelegenheid van het omwisselen van voertuig.

Daarentegen werden in sommige bezochte zones geen enkele van deze lacunes vastgesteld. Meer nog, hier werd vastgesteld dat ernstige inspanningen werden gedaan om o.a. :

kantoor van MARCHE (Politiezone FAMENNE –ARDENNES)

- de controle te verzekeren op de interventieploegen
- de tevredenheid te meten van diegenen die in contact gekomen zijn met de politie
- een hechte samenwerking te verzekeren tussen de agenten van de verschillende functionaliteiten (wijk, recherche...)
- efficiënt de bemanning te oriënteren buiten de eigenlijke interventies
- tijd te voorzien voor schrijfwerk, voortvloeiend uit de interventies, ...

■ Competentiemanagement

De politiehervorming heeft voor het personeel van de geïntegreerde politie in meerdere domeinen een opmerkelijk veranderingsproces op gang gebracht. Daarenboven worden de politiemensen vandaag geconfronteerd met een niet aflatende reeks omgevingsveranderingen, aanpassingen in de wetgeving enz.

Eén van de uitdagingen van politieverantwoordelijken bestaat er in, er voor te zorgen dat de politieorganisatie hierop afdoende kan inspelen door de competenties van het personeel op het vereiste peil te brengen en te houden. Concreet betekent dit dat er moet gewerkt worden aan de kennis, de vaardigheden en de attitude van elke politiemans. Opleiding, in de brede betekenis van het woord, vormt hiertoe het aangewezen instrument. Maar hoe ga je als (opleidings) verantwoordelijke de behoeften aan opleiding van het personeel detecteren en via een algemeen opleidingsplan concretiseren?

Uit de audits van de AIG blijkt dat zowat alle verantwoordelijken met deze complexe problematiek worstelen en niet steeds een coherent antwoord op de uitdaging gevonden hebben. Vandaar dat het item vrijwel steeds opnieuw onder de vorm van een aanbeveling in de auditverslagen verschijnt. Dikwijls wordt ons dan ook de vraag gesteld hoe de zaak aan te pakken.

Concreet kan de (opleidings) verantwoordelijke kiezen voor één of meer opties:

- een erkende politieschool raadplegen;
- de "gemeenschapsgerichte politiezorg" (GGPZ)-trainer van het eigen korps of dienst raadplegen;
- indien geen trainer aanwezig in eigen dienst of korps, een dienst of korps met trainer contacteren en in partnerschap werken;
- een opleiding "Analyse van opleidingsbehoeften" volgen. Deze cursus kan aangeboden worden door een erkende school of de Federale School³;
- coaching ter plaatse laten gebeuren in het korps of dienst, door een erkende school of de Federale School⁴.

■ Toekomstperspectieven op het vlak van audit

Op het vlak van audit beogen wij enerzijds het verder zetten en afsluiten van de hangende of geplande audits en ook de opvolging ervan.

Anderzijds hebben wij aan de voogdijminister voorgesteld om in 2006 en gedeeltelijk 2007, via audit de effectieve verwezenlijking van de objectieven uit de zonale veiligheidsplannen na te gaan, en tevens na te gaan hoe de informatie en communicatie hieromtrent wordt aangepakt.

De kaderuitbreiding die ons eind 2005 werd toegestaan, namelijk een progressieve verhoging met 6 Calog leden niveau A, zal ons toelaten de jaarlijkse "productie" aan audits te verhogen. De geleverde inspanningen van de laatste jaren op het vlak van vorming, meer bepaald door het toestaan van universitaire vorming aan sommige leden van de dienst audit, evenals de intussen opgedane ervaring, zijn elementen die garant staan voor de kwaliteit van de verwezenlijkte audits.

⁽³⁾ In de Federale School kan hieromtrent informatie verkregen worden bij Guido Verstrepen Tf. 02.340.99.76) of secretariaat Tf: 02.340.99.74.

⁽⁴⁾ idem.

3.2 ■ INSPECTIE OPDRACHTEN

■ Evaluatie van het statuut van het politiepersoneel.

Conform protocol Nr 125/4 van 3 juni 2004 van het onderhandelingscomité voor de politiediensten, werd de AIG door de Heer Minister van Binnenlandse Zaken gevraagd een reeks concrete vragen met betrekking tot het statuut te onderzoeken. De opdracht, toevertrouwd aan IGIN werd verwezenlijkt in zeer nauwe samenwerking met IGST waarvan de expertise in de materie bijzonder nuttig en onontbeerlijk voor ons was.

In totaal werden 120 vragen, gegroepeerd in 21 thema's, behandeld.

Om deze taak tot een goed einde te brengen binnen het opgelegde tijdsbestek (6 maand), maakte AIG gebruik van de volgende methodologie:

- onderzoek van de vragen met vraag tot meer precisie bij DGP en het vastleggen van de referentieperiodes voor sommigen onder hen (2003/2004 of sinds de inplaatsstelling van de hervorming)
- toezenden van vragen om informatie door gebruik te maken van een vragenlijst die opgesteld en geadresseerd werd aan verschillende groepen van bestemmelingen:
 - voor de lokale politie: alle zones of een staal van 30 zones
 - voor de federale politie: alle diensten of eenheden
een staal van 11 diensten of eenheden
zekere directies, diensten of eenheden
- de erkende scholen
- de syndicaten
- zekere FODs
- verdeling van de taken binnen de AIG tussen de leden IGIN en IGST
- het organiseren van persoonlijke ontmoetingen tussen de verschillende betrokken verantwoordelijken van de AIG en volgende gesprekspartners : DGP, zijn directeurs, een verantwoordelijke van het VSOA (het enige syndicaat dat geantwoord had op onze invitatie)
- schriftelijke of verbale herhaling van de gevraagde inlichtingen aan de zones en aan de federale diensten op de vergadering van 14-07-2005 tussen de AIG, DGJ en DGA
- exploitatie van de antwoorden van de geconsulteerde verantwoordelijken
- opstellen van de antwoorden

Alhoewel de meeste verantwoordelijken op een constructieve manier met de AIG hebben samengewerkt werden onze verwachtingen niet steeds ingelost mede door het laattijdig overmaken van de antwoorden, zelfs na aandringen, en het feit dat sommige antwoorden niet exploiteerbaar bleken.

Ondanks deze moeilijkheden en de erbij horende lacunes, was de AIG in staat om binnen de gestelde termijn een werk af te leveren dat ruim beantwoordde aan de opdracht van de evaluatiecommissie.

■ Toepassing van de procedures bij het signaleren van onvluchting gevangenen.

De inspectieopdracht van 2004 in verband met het respecteren van de procedures in geval van ontvluchting van gevangenen werd in 2005 verder gezet. Zij werd zelfs uitgebreid met de gevallen van het niet terugkeren uit penitentiair verlof of gelijkgestelde gevallen.

Ter informatie, de onderzochte dossiers in 2005 zijn de volgende:

- een niet terugkeren uit penitentiair verlof uit de gevangenis van Jamioulx op 22-01-2005
- een ontvluchting van drie man uit de gevangenis van Merksplas op 17-09-2005

Federale gerechtelijke politie Nijvel

- een dubbele ontvluchting uit de gevangenis van Ittre op 15-10-2005
- een niet terugkeren na een toelating om de gevangenis voor één dag te verlaten in Arlon op 31-10-2005
- een ontvluchting uit een penitente school te Marneffe op 15-11-2005

Voor iedere zaak werden inlichtingen opgevraagd bij de betrokken diensten (lokale politie, CSD, GDA, CIA, CCom, CIC, DGA/DAO, DGJ/DJO, DGS/DSO, DST, gevangenen). Het betreft noodzakelijke elementen om een objectieve evaluatie te maken van het functioneren van de seiningketen.

Net zoals in 2004 hebben we moeten vaststellen dat de signalering soms blokkeert en dat er tekortkomingen zijn in de te geven gevolgen:

- betrokken diensten en eenheden worden niet onmiddellijk na de feiten verwittigd in het kader van mogelijke opzoekingen of verificaties
- slecht opgestelde documenten (seiningen, raadgevingen, PV's...). Deze documenten zijn onvolledig of niet duidelijk opgesteld of laattijdig verstuurd. Niet alle betrokken bestemmingen worden aangeschreven of de seiningen komen niet terecht wegens technische problemen of gebrekkige fax verbindingen
- het ontbreken van enige reactie van zekere bestemmingen

Door het algemeen karakter van deze tekortkomingen zouden deze op een dag kunnen leiden tot nefaste gevolgen. De situatie werd uiteengezet aan de vertegenwoordigers van de ministers van Binnenlandse Zaken en Justitie. Een eerste concreet gevolg bestond er in dat DGS zekere schikkingen van de ministeriële richtlijn MFO 3 in een InfoNieuws herhaald heeft.

■ Beheer van de hypothecaire capaciteit (Hycap)

Zoals de AIG het reeds doet sinds 2003, rapporteert zij aan de minister van Binnenlandse Zaken over het inzetten van hycap, rekening houdend met de nieuwe onderrichting MFO 2 dd 02-08-2005 (MB van 17-08-2005) en met de ministeriële omzendbrief GPI 44 van 19-08-2005 in verband met het interventiecorpus.

Ten dien einde werden verschillende bezoeken aan de zones en aan de Dircos gebracht om sommige zaken uit te klaren.

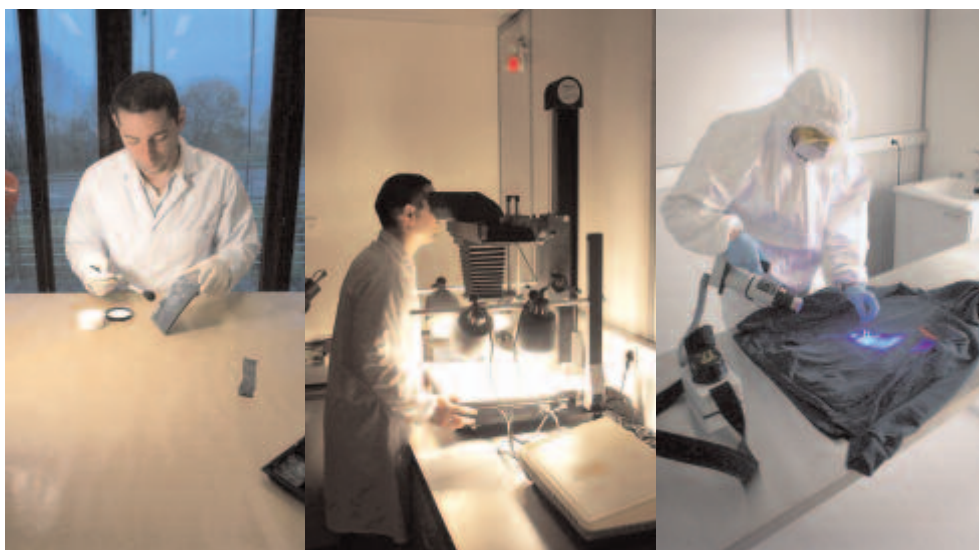
In 2005 werd de Hycap 992 gesolliciteerd (dit betekent dus ter gelegenheid van 992 evenementen) tegen 1070 in 2004 en 1128 in 2003.

In 650 gevallen (= in 66 % van de gevallen ten opzichte van 54 % in 2004 en 44 % in 2003) ging het over voetbal dat toch maar 35 % van de capaciteit bedroeg (tegen 47 in 2004 en 41 % in 2003). Dit houdt in dat het meestal gaat om een beperkt inzetten van personeel en zelfs meestal spotters.

Om deze Hycap versterking te vormen werden de zones 3680 maal aangezocht door de Dircos (tegen 4401 in 2004 en 7127 in 2003) in hun functie als schakel met DAO

Op die 3680 vragen tot levering stellen we slechts 47 gevallen van niet levering vast (waarvan 27 reeds in juli en augustus) tegen 405 in 2003 en 89 in 2004.

Deze daling is vooral te danken aan de opeenvolgende aanpassingen van de MFO 2

De nieuwe lokalen van het laboratorium TWP van Nijvel.

(ontvankelijkdrempel, arrondissementele solidariteit en interventiekorps) alsook aan de installatie van het veiligheidskorps.

De procentuele inzet Hycap werd voornamelijk als volgt verdeeld:

- de regio Brussel Hoofdstad : 21,96 %
- arrondissement Hasselt : 8,49 %
- arrondissement Dendermonde : 7,1 %
- arrondissement Liège : 6,68 %
- vorming : 6,65 %
- arrondissement Leuven : 5,87 %
- arrondissement Brugge : 5,19 %

Voor het gehele land werden de prestatielijnen slechts opgebruikt voor 38,35 % wat 188 FTE vertegenwoordigt ten opzichte van 222 FTE in 2004 en 364 in 2003, of 0,68 % van de capaciteit van de lokale politie (27 500 politiemensen)

Tot slot werden in 2005, 24 voorstellen gedaan om Hycap of de arrondissementele solidariteit te vervangen door de restcapaciteit van DAR of van het interventiekorps wat duidt op het feit dat deze praktijk goed is ingeburgerd.

■ Analyse van de werking van de laboratoria van de technische en wetenschappelijke politie (LPTS)

Zoals aangekondigd in ons jaarrapport 2004 zijn wij begonnen aan de 2de fase van het onderzoek met een systematische uitbreiding ervan naar het management en naar de externe actoren.

De geplande vergelijking met buitenlandse laboratoria waarvan deze van Nederland, Frankrijk en Groot-Brittannië zal verder gezet worden in de loop van 2006.

Het eindrapport zal overgemaakt worden aan de ministers van Binnenlandse Zaken en Justitie met in voorkomend geval de aanbevelingen en/of de noodzakelijke aanvullende aandachtspunten.

■ Incidenten met wapens in 2005

In 2005 werden onze diensten in kennis gesteld van 194 incidenten met wapens bij de lokale en de federale politie. De incidenten omvatten zowel het gebruik van vuurwapen, van neutraliserende sprays en van het gebruik van wapenstokken tijdens een interventie, evenals het verlies of de diefstal van een wapen, het gebruik van een wapen om een op hol geslagen dier om te brengen, de foutieve manipulatie van een wapen (buiten interventie) en de zelfmoord (met of zonder vuurwapen).

Onze dienst heeft kunnen vaststellen dat het gebruik van neutraliserende spray in stijgende lijn gaat in tegenstelling tot het gebruik van de wapenstok. Het gebruik van de spray is meestal doeltreffender en de gevolgen voor de betrokken partijen zijn minder zwaar.

Op het vlak van de waarschuwingsschoten stellen we een lichte stijging vast ten opzichte van 2004. We kunnen het gebruik ervan in twijfel trekken. In slechts 35 % van de gevallen hebben we hier een positief resultaat.

In het geval van het schieten op een voertuig bedraagt het positieve resultaat eveneens slechts 34 %.

Met de bedoeling een betere opvolging te verzekeren van de schietincidenten en dit in samenwerking met de cel "gevaarlijke situaties" van de federale politie werd door onze dienst een voorstel gericht aan de Minister van Binnenlandse Zaken.

Op termijn zou dit kunnen leiden tot het opstellen van noodzakelijke aanbevelingen voor de korpsen en de politiescholen.

De AIG maakt bovendien deel uit van het "pedagogisch comité betreffende de vorming tot geweldsbeheersing" waarin dit probleem ook aan de orde is.

■ Controle van de repatriëringsopdrachten.

In 2005 werd de controle op de repatriëringsopdrachten verder gezet.

In dit kader werden er 42 controles uitgevoerd op lijnvluchten waarvan twee effectieve controles gedurende de volledige vlucht. Een derde controle kon niet uitgevoerd worden omdat ondertussen de poging tot repatriëring geannuleerd werd.

De andere controles omvatten zowel deze op het ogenblik dat de personen opgevangen werden in het vluchtelingencentrum als wanneer ze zich onder toezicht bevonden van de federale politie in Brunat of tijdens het overbrengen naar het vliegtuig of bij de ontschepping.

In 2005 hebben wij ook de opvolging verzekerd van 19 beveiligde vluchten waarvan 16 gedurende de volledige vlucht. Bij die vluchten werden er 8 uitgevoerd in samenwerking met Duitsland, Frankrijk en Nederland.

In 2006 zullen wij proberen meer controles uit te voeren op repatriëringen met lijnvluchten.

■ Toekomstperspectieven met betrekking tot inspecties

In het algemeen actieplan 2006 hebben wij aan onze voogdijministers voorgesteld onze inspecties te oriënteren naar volgende objectieven:

- de genomen maatregelen om de aanwezigheid van de politie in de straat te verhogen
- het opstellen van processen-verbaal, met speciale aandacht voor de kwaliteit met betrekking tot de leesbaarheid.

Bovendien stellen we meer punctuele inspecties voor, van zodra er tijd beschikbaar is, in verband met:

- de vrijheidsberoving
- het beheer van inbeslaggenomen goederen
- houding en gedrag van politiemensen op het vlak van onthaal van hun "cliënten" en in algemeen dienstverband.

4 ■ De dienst individuele onderzoeken (IGEO)

In 2005 bouwde IGEO zijn expertise op het gebied van onderzoeken verder uit. Ook in dit jaar deden de gerechtelijke autoriteiten meer en meer beroep op de dienst onderzoeken van de Algemene inspectie voor het uitvoeren van delicate en belangrijke onderzoeken. Sinds het ontstaan van de AIG gaan het aantal gerechtelijke onderzoeken voortdurend in stijgende lijn. Wat betreft de administratieve onderzoeken kon IGEO zich verheugen in een perfecte samenwerking met de diensten interne controle van de lokale politie en van de federale politie.

In 2005 werden in totaal 914 dossiers behandeld tegen 848 dossiers in 2004. Dit betekent een stijging van circa 8 % tegenover het voorgaande jaar.

4.1 ■ De grafieken

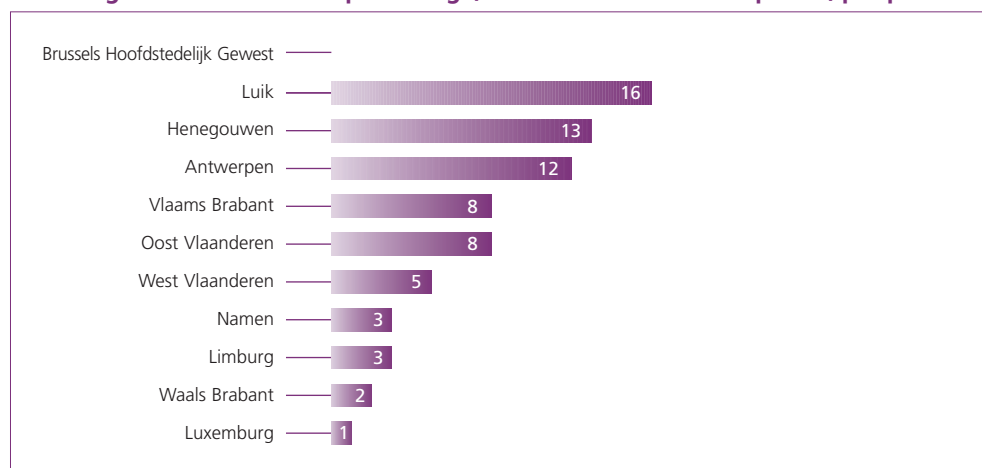
■ Aard van de gerechtelijke dossiers

Uit de aard van de behandelde gerechtelijke dossiers blijkt dat de trend van het gebruik van geweld zich nog steeds verder zet. Deze inbreuk maakt 23 % van de onderzoeken uit, gevolgd door daden van willekeur met 11 %.

■ Procentuele onderverdeling van de klachten per provincie ten laste van de lokale politie

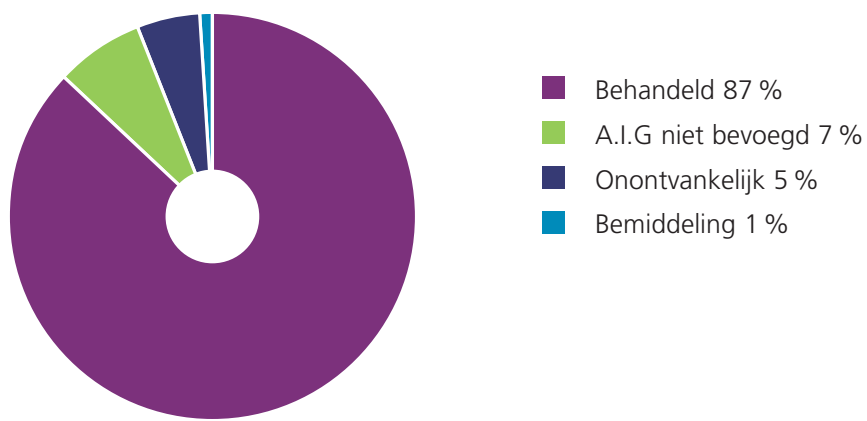
Inzake de procentuele verdeling van de klachten per provincie ten laste van de lokale politie blijkt dat de AIG de meeste klachten kreeg met betrekking tot het Brussels Hoofdstedelijk gewest. Dit is wellicht te verklaren door het feit dat er in het gewest meer manschappen werken dan in de andere regio's, dat er een grotere bevolking aanwezig is en dat er meer politie interventies zijn.

Verdeling van de klachten in percentage, ten laste van de lokale politie, per provincie

■ Behandeling van de klachten binnen IGEO

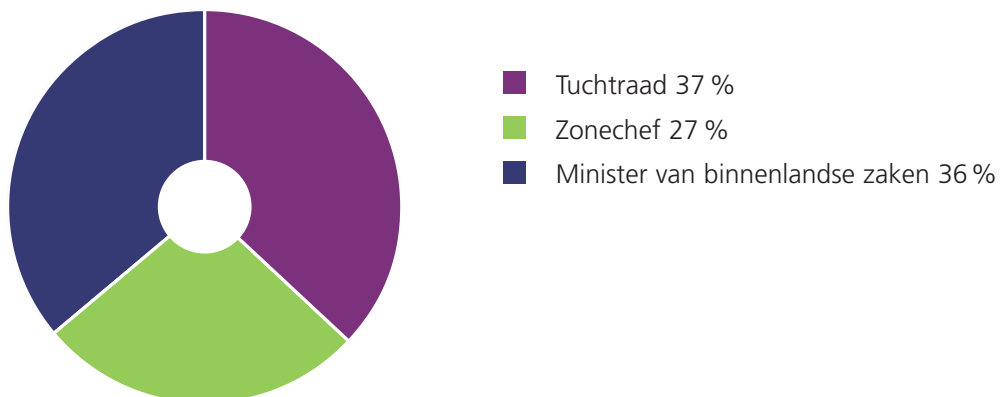
Van de totaal ontvangen klachten en aangiften werden er 87% behandeld door de dienst onderzoeken, voor 7 % was de AIG niet bevoegd, 5 % waren onontvankelijk en 1 % van de dossiers maken het voorwerp uit van een bemiddeling. De onontvankelijke klachten zijn klachten waarbij er onvoldoende elementen aangeleverd worden om een onderzoek in te stellen, of betreft het een te vage of algemene kritiek op de werking van de politie of gaat het om klachten die niet vallen binnen de competentie van de politie, zoals het bedrag van de verkeersboeten enz.

■ Tuchtdossiers

Zoals in de vorige jaren reeds aangehaald werd, worden de tuchtdossiers enkel behandeld op vraag van de Minister van binnenlandse zaken of op vraag van de tuchtraad.

Anderzijds wordt er, enkel in die specifieke omstandigheden waarbij het niet aangewezen is dat de tuchtdossiers binnen het korps behandeld worden, ingegaan op de vraag van de verantwoordelijken om een vooronderzoek te doen.

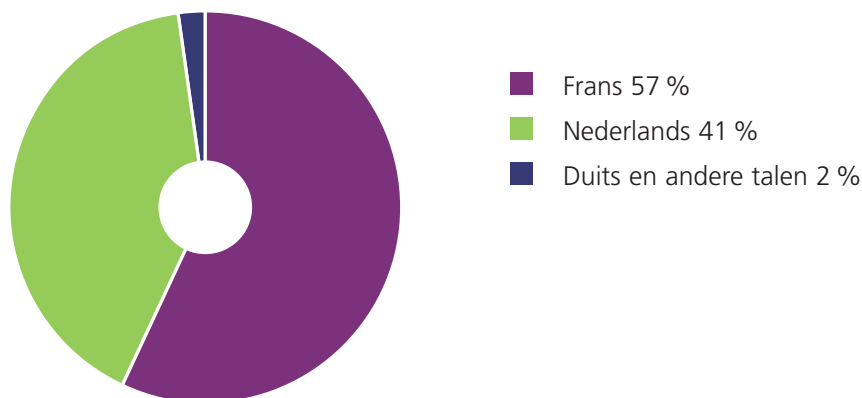
■ Taal waarin de klacht werd gericht aan de AIG

Wat betreft de onderverdeling van de klachten op basis van het taalsysteem blijkt dat er praktisch evenveel gerechtelijke onderzoeken zijn binnen de Nederlandstalige gerechtelijke arrondissementen als binnen de Franstalige gerechtelijke arrondissementen.

De klager richtte zich in 57 % van de gevallen in de Franse taal en in 41 % van de gevallen in de Nederlandse taal tot de AIG. Deze cijfers zijn het totaal van de administratieve en gerechtelijke onderzoeken.

Er valt op te merken dat het de taal van de klager is waarin het onderzoek wordt gevoerd, ongeacht de taal van betrokkene.

Een aantal klachten gaan over het feit dat men door de politie niet in zijn moedertaal te woord gestaan wordt, wanneer men zich in een andere streek bevindt.

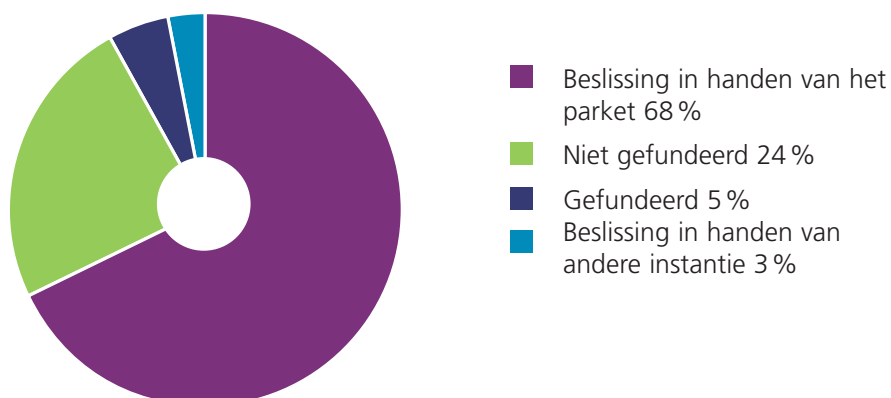

■ Resultaten van de onderzoeken

Opmerkelijk is terug dat het aantal gerechtelijke dossiers blijft stijgen.

Uit de grafiek met de resultaten van de onderzoeken blijkt dat er 68 % gerechtelijke onderzoeken uitgevoerd werden. In deze dossiers ligt de eindbeslissing in handen van het Parket.

Bij de administratieve onderzoeken trekt de Algemene inspectie zelf een eindconclusie bij het afsluiten van het onderzoek. Van de 32 % uitgevoerde administratieve onderzoeken bleken er 3/4 ongegrond te zijn. Dit betekent dat deze klachten ofwel niet gefundeerd zijn ofwel dat er onvoldoende elementen werden gevonden om tot een individuele of collectieve fout te besluiten.

■ Onderverdeling van de klachten

Inzake de verdeling van de behandelde gerechtelijke dossiers kan gesteld worden dat er praktisch evenveel dossiers zijn in het Vlaamse gewest als in het Waalse gewest.

- Franstalige gerechtelijke arrondissementen 25 %
- Nederlandstalige gerechtelijke arrondissementen 24 %
- Brussels gerechtelijk arrondissement 21 %
- Algemene directies 15 %
- Buiten dienst verband 12 %
- Slachtoffer politieambtenaar 2 %
- Politieambtenaar niet geïdentificeerd 1 %

4.2 ■ Bemiddeling

Er wordt nog steeds te weinig beroep gedaan op de mogelijkheid om aan bemiddeling te doen, wellicht door het confronterende karakter ervan.

Een basisvoorwaarde is dat beide partijen akkoord moeten zijn om onder toezicht van de bemiddelaar aan tafel te gaan zitten.

Nochtans blijkt uit de reeds gedane bemiddelingen dat deze zeer constructief kunnen zijn naar de toekomst toe en voorkomen dat een langdurende procedure wordt opgestart. Een bemiddeling is mogelijk tussen politieambtenaren of tussen een politiemann en een burger.

4.3 ■ Permanentie

In het jaar 2005 werd de permanentie van de dienst individuele onderzoeken 271 maal gesolliciteerd. In 22 gevallen was een onmiddellijke behandeling van het dossier noodzakelijk en in de andere gevallen werd met de oproeper een afspraak gemaakt of werd hij uitgenodigd om zijn grieven schriftelijk aan de Algemene inspectie mee te delen ten einde een onderzoek op te starten.

In een aantal gevallen beperkte de tussenkomst zich tot het geven van advies aan de oproeper.

In 2005 waren er exact 100 oproepen meer dan in 2004.

In de loop van het jaar werd de wachtdienst opgevorderd om bijstand te verlenen bij een afstapping van het Parket als gevolg aan een schietincident met dodelijke afloop en werd er eveneens bijstand verleend bij het verhoor van de schutter.

De aanwezigheid van IGEO werd gevraagd als externe waarnemer en als adviseur in de materie.

De wachtdienst werd eveneens rechtstreeks opgeroepen door het Openbaar Ministerie. Tijdens een zitting van de Correctionele rechtbank werden er zware beschuldigingen geuit ten laste van de politiemensen die de aanhouding uitgevoerd hadden. Het Openbaar Ministerie besloot daarop om een gerechtelijk onderzoek te openen teneinde de waarheid te achterhalen. Gelet op de hoogdringendheid werd de wachtdienst opgedragen om de nodige onderzoeksdaaden te starten op het moment dat de zitting afgesloten werd.

4.4 ■ Gedeconcentreerde posten

De gedeconcentreerde posten zijn belangrijke partners voor de dienst individuele onderzoeken. Een belangrijk deel van hun capaciteit gaat naar het uitvoeren van onderzoeken. Geregeld wordt er samengewerkt in grootschalige onderzoeken. De gedeconcentreerde posten zijn door hun inplanting een belangrijke schakel inzake informatiewinning omwille van hun directe contacten met de politiezones.

Alle nieuwe dossiers inzake onderzoeken worden nu eerst geregistreerd in de hoofdzetel, waarna het dossier wordt toebedeeld aan Brussel of aan een gedeconcentreerde post, rekening houdende met de specificiteit van de opdracht, de meerwaarde van de post omwille van het feit dat zij dichterbij de plaats zijn, de bestaande werklast of gelet op de nodige capaciteit. Deze nieuwe werkwijze laat toe om het dossier toe te kennen volgens de beschikbaarheid en om het te kunnen uitvoeren in de meest optimale omstandigheden.

4.5 ■ Oracle

Door de AIG werd beslist om over te schakelen naar het systeem Oracle. Eind 2005 draaide het systeem reeds in test teneinde op 01.01.2006 definitief te kunnen starten. Tijdens de testfase konden de onderzoekers de nodige aanpassingen aan de systeembeheerder voorstellen om een excellent systeem met een performante gegevensbank te ontwikkelen. Het systeem laat ook toe om de nodige linken te leggen met de gegevens van het Com P teneinde dubbel gebruik inzake het behandelen van dossiers te vermijden.

4.6 ■ Kennisgeving van het bestaan van een onderzoek aan de hiërarchie

In het kader van de gerechtelijke onderzoeken is de AIG niet gemachtigd om de Commissaris-generaal of de betrokken korpschef in kennis te stellen van het feit dat er een onderzoek gevoerd wordt ten laste van een van zijn personeelsleden. Het komt enkel de magistraat toe om de hiërarchie in te lichten. De onderzoekers van de dienst IGEO zijn immers gebonden door het geheim van het onderzoek en bijgevolg zijn enkel de Parketten gemachtigd om de tuchtoverheden in kennis te stellen van strafrechterlijke feiten ten laste van politieambtenaren.

De omzendbrief COL 4/2003 van het College van Procureurs-generaal bepaalt dat wanneer het Parket kennis krijgt van een misdrijf dat mogelijks een tuchtprocedure ten laste van een politiefunctionaris kan rechtvaardigen zij de tuchtoverheid schriftelijk dienen te informeren.

Het komt enkel de magistraat toe om in de loop van het onderzoek vast te stellen of het opportuun is om de tuchtoverheid op de hoogte te brengen van de feiten ten laste van het personeelslid en omtrent zijn eventuele aanhouding. Het gepleegde misdrijf moet tevens van aard zijn om de waardigheid van het ambt te schenden ongeacht of de feiten kaderen in de dienstuitvoering of plaats vonden in de privé-sfeer.

In het geval een zaak zonder gevolg geklasseerd wordt op strafrechterlijk vlak dient een kopie van het dossier of het deel ervan dat een tuchtprocedure kan ondersteunen overgemaakt te worden aan de tuchtoverheid.

In de uitoefening van zijn opdrachten kwam de Algemene inspectie echter tot de vaststelling dat de tuchtoverheid niet steeds was ingelicht van het bestaan van een gerechtelijk dossier. Deze informatie is nochtans noodzakelijk voor een goede werking van de betrokken dienst.

Om evidente redenen ziet de AIG zich in bepaalde gevallen genoodzaakt, ondermeer inzake evaluaties, om de korpschef of de disciplinaire overheid te vragen om contact te willen opnemen met het Parket teneinde geïnformeerd te worden

4.7 ■ Aandachtspunt drugsproblematiek

Door de AIG werden vier onderzoeken gedaan met betrekking tot het dealen van drugs en/of het gebruik van drugs in het politiemilieu. Uit deze dossiers blijkt duidelijk dat het maatschappelijk debat ook binnen politiemiddelen dient gevoerd te worden.

4.8 ■ Een aantal markante dossiers

In het kader van een klacht tegen de lokale politie met betrekking tot hun tussenkomst bij nachtlawaai in een openbare instelling, werd de bemiddeling gevraagd van de wijk-agent omdat de klager bereid was om samen tot een oplossing te komen.

- **Resultaat:** De wijkagent, ondersteund door IGEO, ontmoette de verantwoordelijke van de openbare instelling en de klager. Hij slaagde erin om een voor beide partijen bevredigende oplossing te vinden.

Een lid van een politiezone bood zich spontaan bij de AIG aan om er een verklaring af te leggen in het kader van een dossier te zijne laste dat was geopend door de Dienst interne controle van de zone. Als gevolg aan de afgelegde verklaring besliste de magistraat dat IGEO en de DIT verder zouden samenwerken in het dossier. De politieman werd er van verdacht om geld gestolen te hebben van een persoon die hij overbracht had naar een psychiatrische instelling.

- **Resultaat:** Verhoord door een gemengde ploeg AIG/DIT bekende de politieman om een belangrijke som geld gestolen te hebben ten laste van een persoon die medische verzorging nodig had.

Door een calog personeelslid werden valse medische certificaten en andere documenten opgesteld teneinde te ontsnappen aan zijn dienstverplichtingen.

- **Resultaat:** Geconfronteerd met de bewijsstukken bekende het personeelslid de valsheden.

Tijdens zijn ziekteverlof stelde een lid van een politiezone valse attesten op met betrekking tot de inschrijving van als gestolen geseinde voertuigen en dit om een kennis plezier te doen.

- **Resultaat:** Bij huiszoeken en uit het verder onderzoek bleek dat er verschillende attesten afgeleverd werden op dezelfde dag en de politieman bekende de feiten.

Ten gevolge van het verdwijnen van in beslaggenomen drugs op een commissariaat werden de betrokken politieambtenaren op verzoek van het Parket verhoord.

- **Resultaat:** Uit het onderzoek bleek echter dat het een burger was die de drugs had weggenomen terwijl er politiemensen in het gebouw aanwezig waren.

Een onderzoek werd geopend naar aanleiding van het verkopen van telefoonabonnementen door politieambtenaren buiten hun diensturen. Deze maakten hierbij misbruik van hun functie.

- **Resultaat:** Het gerechtelijk onderzoek liet toe om de werkelijkheid van de feiten te achterhalen.

Na een overval op een geldtransport werden aan de pers inlichtingen doorgespeeld over het onderzoek met betrekking tot de grootte van het gestolen bedrag.

■ **Resultaat:** Uit onderzoek bleek dat er door de politie geen schending van beroepsgeheim gepleegd werd.

Bij de heterdaad van een diefstal bij nacht werd er door één van de tussenkomende politiemensen een schot gelost in de richting van een van de daders, die hierbij zeer zwaar gekwetst werd.

■ **Resultaat:** Onder leiding van de onderzoeksrechter werd een diepgaand onderzoek gedaan teneinde na te gaan of het om wettige zelfverdediging ging. Tevens werd een uitgebreide wedersamenstelling gedaan om de magistraat toe te laten de nodige beslissing te nemen voor het vervolg van het dossier.

Bij de aankoop van dienstwapens werd er een procedurefout gemaakt.

■ **Resultaat:** Uit een onderzoek bleek dat er geen rekening gehouden werd met de wettelijke beschikkingen op de openbare aanbestedingen en werden er door de korpschef de nodige maatregelen genomen om dit te vermijden.

Door de dienst onderzoeken werd samen met een gedeconcentreerde post een groot-scheeps onderzoek gevoerd naar een aantal misdrijven gepleegd door politieambtenaren van een zone, zoals drugsgebruik, zware diefstallen enz.

■ **Resultaat:** Een diepgaand onderzoek werd gevoerd en de verdachten werden onder aanhoudingsmandaat geplaatst.

Het gedrag van een politiemann trok de aandacht nadat hij een poging deed om een nep-huwelijk aan te gaan met een jonge buitenlandse vrouw en omdat hij via internet een contact regelde met een minderjarige en dit onder een pseudoniem.

■ **Resultaat:** Bij het gerechtelijk onderzoek werden de feiten vastgesteld.

Een hoofdinspecteur overtuigde een van zijn ondergeschikten om een valse verklaring af te leggen in het kader van een verkeersongeval en dit in het voordeel van een van zijn vrienden.

■ **Resultaat:** Bij het gerechtelijk onderzoek werden de feiten vastgesteld.

5 ■ Dienst statuten (IGST)

De voornaamste taken van de dienst situeren zich binnen het kader van de evaluaties, de tucht, de baremische loopbaan en de aanwervingen.

Het jaar 2005 stond vooral in het teken van de evaluaties van de mandaathouders. Naast de verderzetting van de tussentijdse evaluaties met het oog op de benoeming tot hoofdcommissaris, werden in het jaar 2005 tevens de eerste eindevaluaties gehouden met het oog op de hernieuwing van het mandaat.

Ander aandachtspunt was de evolutie omtrent het evaluatiesysteem van het politiepersoneel. Alhoewel de nieuwe wetteksten, waarover door de Algemene inspectie een advies werd gegeven, pas zullen verschijnen in de loop van 2006, kon reeds in 2005 gestart worden met de nieuwe evaluatieprocedure. Het invoeren en toepassen van de nieuwe procedure zal zonder twijfel gevolgen hebben op het aantal, de aard en de inhoud van de dossiers die behandeld moeten worden door de Raad van Beroep.

Het geven van een advies voor de Tuchtraad na een verzoek tot heroverweging door het betrokken personeelslid, was ook in 2005 één van de voornaamste opdrachten van de dienst statuten. Niet alleen de Tuchtraad zelf, maar ook de tuchtoverheden en het betrokken personeelslid en zijn verdedigers hebben belang bij de objectieve rol die de Algemene inspectie in dit kader vervult en weten deze ook naar waarde te schatten.

Het afgelopen jaar speelde de dienst statuten daarenboven een actieve rol in de evaluatie van het statuut van de politiediensten (zie punt 3.2.1 hiervoor). De bevragingen en de analyse van de antwoorden werden samen met de leden van IGIN uitgevoerd.

De capaciteitsverdeling van de dienst statuten voor het jaar 2005 zag er als volgt uit:

- Tucht: 4 785 uren (28 %)
- Evaluatie mandaathouders: 4 611 uren (27 %)
- Juridisch advies en steun aan de andere diensten : 2 323 uren (14 %)
- Raad van Beroep: 1 496 uren (9 %)
- Evaluatie statuut politiepersoneel: 1 141 uren (7 %)
- Beleid, vergaderingen, opleiding, studiedagen e.a.: 1 137 uren (7 %)
- Diverse (andere dossiers, administratie, ...): 1 060 uren (6 %)
- Paritaire commissie: 547 uren (3 %)

5.1 ■ De raad van beroep

Het evaluatiesysteem voor het politiepersoneel zoals voorzien in de Exoduswet (Hoofdstuk VII – Art. 52 t/m 64) en in het KB RPPol (Titel VII – Deel VII) zou de facto in voege treden met ingang van 1 april 2005. Ingevolge de kritiek op de te logge en te zware procedure werd het evaluatiesysteem herbekeken en aangepast. De aanpassingen van de bestaande wettelijke regelingen worden pas in de loop van 2006 gepubliceerd. De toepassing van de nieuwe regels zal wel met terugwerkende kracht gebeuren. Voorzien is dat voor alle personeelsleden de eerste evaluatieperiode een aanvang neemt tussen 1 april 2005 en 31 maart 2006. De eerste effectieve evaluaties op basis van het nieuwe systeem zullen dus pas gebeuren vanaf 1 maart 2007. Dit heeft tot gevolg dat de door de Raad van Beroep behandelde dossiers nog steeds opgemaakt zijn op basis van de overgangsbepalingen opgenomen in het KB RPPol en in de omzendbrieven GPI 11 en GPI 11bis (respectievelijk van 27 maart 2003 en 24 juni 2004).

5.1.1 ■ Algemene vaststellingen

Een eerste opvallende vaststelling is dat, naast de inhoudelijke bezwaren die door de verweerder of zijn verdediger opgeworpen werden, bijna systematisch procedurele fouten of tekortkomingen als verdedigingsmiddel naar voor werden gebracht. De verdediging verwees daarbij steevast naar de niet-naleving van de vormvoorschriften zoals die in de GPI 11 en GPI 11bis zijn gestipuleerd. In enkele verzoekschriften werd zelfs de rechtsgeldigheid van deze omzendbrieven in vraag gesteld.

De ingediende verzoekschriften werden, in vergelijking met de vorige jaren, gefundeerder opgebouwd en waren veelal complexer van aard. Dit wordt nader besproken in punt 5.1.4.

De verantwoordelijken lieten in veel gevallen, bij het uitbrengen van het advies, na deze grondig te motiveren. In heel wat dossiers ontbraken voldoende en concrete gegevens waarop het ongunstig advies is gestoeld. De vijf domeinen waarover het advies een afdoende commentaar moet uitbrengen en die duidelijk door de omzendbrief GPI 11 bepaald zijn, werden onvoldoende of niet beschreven. Noch te dikwijls beperkte de verantwoordelijke voor het verstrekken van het advies zich tot algemeenheden in zijn motivering. In enkele gevallen was sprake van een zekere discrepantie tussen het commentaar en het ongunstig advies.

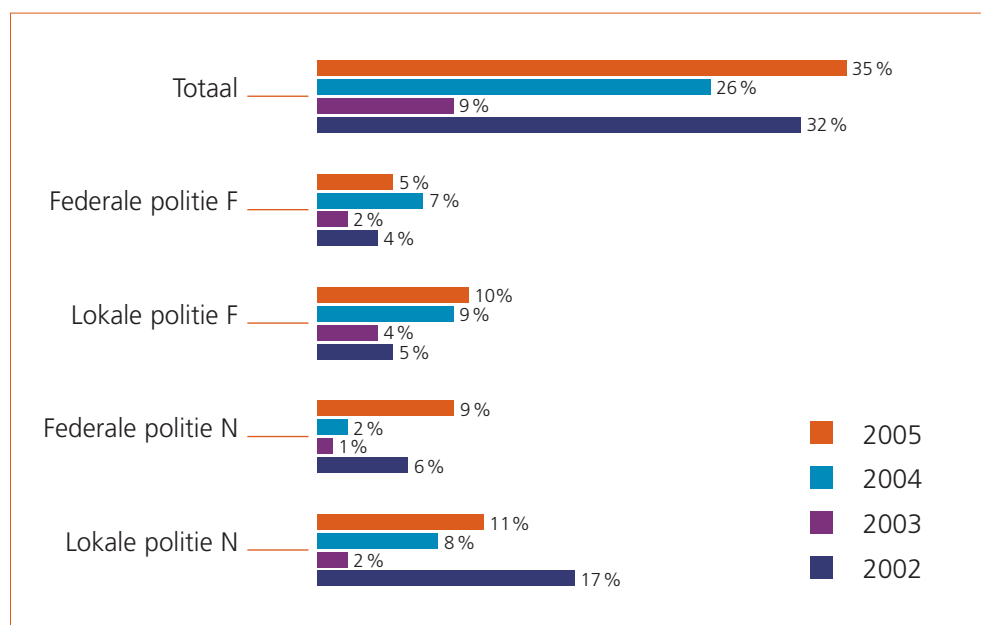
In de hiervoor vermelde omzendbrieven zijn ook een reeks vormvoorschriften voorzien. Deze werden door de verantwoordelijke voor het advies niet steeds nageleefd. De voornaamste vormfouten waren o.m. het niet houden van een voorafgaand gesprek waarop het ontwerp van advies wordt besproken, het niet beschrijven van de onderscheiden domeinen, het niet laten tekenen voor kennisname van de stukken in het evaluatiedossier en het opnemen van anderstalige stukken in het dossier.

5.1.2 ■ Ontvangen verzoekschriften

Het aantal verzoekschriften dat de Inspecteur-generaal als voorzitter van de Raad van Beroep in 2005 ontvangen heeft, steeg andermaal. In 2005 werden er 35 verzoekschriften ontvangen, wat een stijging is van 35 % tegenover 2004.

Evolutie ontvangen verzoekschriften vanaf 2002

Verzoekschriften	2002	2003	2004	2005	Vershil 2004
Lokale politie N	17	2	8	11	+ 3
Federale politie N	6	1	2	9	+ 7
Lokale politie F	5	4	9	10	+ 1
Federale politie F	4	2	7	5	- 2
Totaal	32	9	26	35	+ 9

Voor 16 van de ingediende verzoekschriften was de reden waarom een advies diende opgesteld te worden, het aanvragen van een baremische weddeverhoging. In 12 gevallen was dit een verzoek tot promotie en 5 maal ingevolge een mobiliteitsaanvraag. Andere redenen, zoals reffectatie of aanstelling in een hogere functie, kwamen slechts sporadisch voor.

Overzicht ontvangen verzoekschriften in 2005

Taal	Oorsprong	Reden	Reeds behandeld		Ontvankelijk		Genomen beslissing	
			JA	NEEN	JA	NEEN	Goed	Onvold.
20 N	11 LokPol	5 Promotie ⁽¹⁾	2	1	2		2	
		3 Baremisch	2	1	2		2	
		2 Mobiliteit	2		2		2	
		1 Andere	1		1		1	
	9 FedPol	2 Promotie		2				
		7 Baremisch ⁽²⁾	2	5	2		1	
		0 Mobiliteit						
		0 Andere						
Totalen N		9	9	9		8		
15 F	10 LokPol	2 Promotie		2				
		5 Baremisch ⁽³⁾	2	3	2		1	
		2 Mobiliteit	2		2		2	1
		1 Andere ⁽⁴⁾	1		1			
	5 FedPol	3 Promotie	1	2	1		1	
		1 Baremisch		1				
		1 Mobiliteit ⁽⁵⁾						
		0 Andere						
Totalen F		7	8	4	1	4	1	
Totalen N + F		16	17	13	1	6	1	

⁽¹⁾ Twee verzoekschriften werden ingetrokken voor de behandeling op de Raad van Beroep.

⁽²⁾ In één geval werd het advies door de Raad van Beroep nietig bevonden.

⁽³⁾ In één geval werd het advies door de Raad van Beroep nietig bevonden.

⁽⁴⁾ Het advies werd door de Raad van Beroep nietig bevonden.

⁽⁵⁾ Het verzoekschrift werd ingetrokken voor de behandeling op de Raad van Beroep.

5.1.3 ■ Behandelde dossiers

In het totaal werden 31 dossiers aan de Raad van Beroep voorgelegd. Hiervan werden er 27 ontvankelijk bevonden. In 22 gevallen werd beslist het ongunstig advies om te zetten in een eindvermelding "GOED". Dit betekent dat voor 71 % van de ingediende verzoekschriften, of voor 81% van de ontvankelijk bevonden dossiers, het advies werd omgezet in een eindvermelding "GOED".

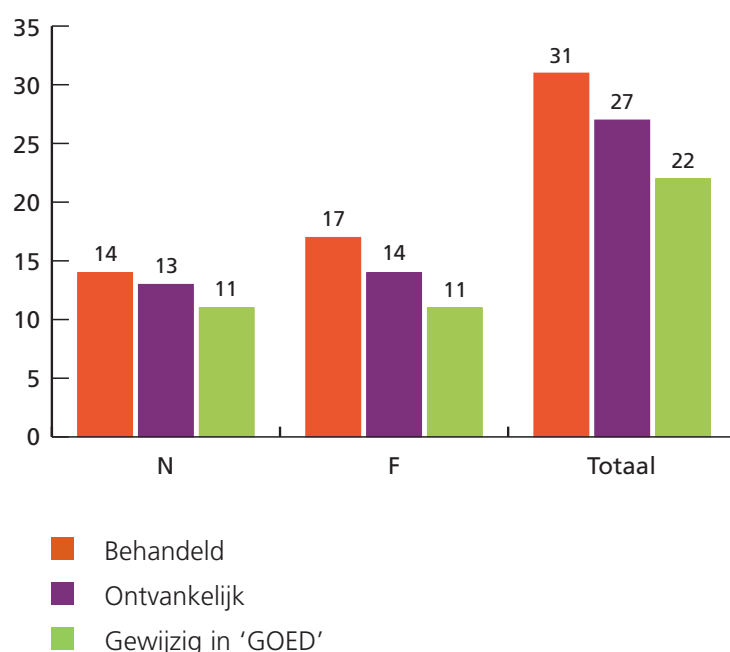
Voor drie dossiers besliste de Raad van Beroep dat het gegeven advies "nietig" was en een verdere behandeling ten gronde aldus niet nodig was. De redenen van nietigheid waren enerzijds het ten onrechte toepassen van de adviesprocedure en anderzijds het feit dat de verantwoordelijke die het advies opstelde hiertoe niet bevoegd was.

Volledigheidshalve dient aangestipt dat de mandaten van de leden van de Raad van Beroep een einde namen op 18 februari 2005. Hierdoor kon in het eerste semester van 2005 slechts één zitting gehouden worden.

Bij MB van 13 juni 2005 werden de leden voor een nieuwe periode van drie jaar aangesteld. Hierna vonden nog vier zittingen plaats van de Raad van Beroep.

Ontvankelijk bevonden dossiers + gewijzigde eindvermeldingen

	Behandeld	Ontvankelijk	%	Gewijzigd in 'GOED'	%
N	14	13	93	11	79
F	17	14	82	11	65
Totaal	31	27	87	22	71

5.1.4 ■ Problemen

In de loop van het jaar 2005 werd vastgesteld dat de bij de Raad van Beroep ingediende verzoekschriften een stijgende complexiteit kenden. Inderdaad, een groot aantal verzoekers worden tegenwoordig verdedigd door advocaten. Waar dit op zich niet als hindelijk kan beschouwd worden, moet toch opgemerkt worden dat de verzoekschriften meer en meer gericht zijn op procedurele problemen en gestaafd worden door arresten van de Raad van State. Deze evolutie heeft zijn gevolgen gehad op het vlak van de door de Raad van Beroep genomen beslissingen. Uit vrees voor eventuele beroepsprocedures voor de Raad van State hadden de leden van de Raad van Beroep de neiging om een gunstig advies uit te spreken in die gevallen waar de door de omzendbrieven GPI 11 en 11bis voorgeschreven procedure niet nauwgezet werd gevolgd door de evaluator. Dergelijk standpunt is begrijpelijk gelet op het feit dat de juridische basis waarop de volledige procedure voor de Raad van Beroep steunt, eerder nogal summier is. Een zulkdanig standpunt van de Raad van Beroep kan wellicht nefaste gevolgen hebben omdat de Raad van Beroep dan niet langer de opdracht gaat uitvoeren die aan haar werd toegewezen door de wetgever, met name het al dan niet wijzigen van de uitgebrachte beoordeling.

Teneinde dit risico enigszins in te perken werd door IGST een dossier overgemaakt aan de Minister van Binnenlandse Zaken. Voorgesteld werd om, in het kader van het lopende wetgevende proces rond de evaluatie van het politiepersoneel, de nodige aanpassingen te voorzien die de Raad van Beroep toelaten haar rol ten volle te spelen.

In hetzelfde dossier werd eveneens voorgesteld klaarheid te scheppen rond en nader te preciseren wat moet verstaan worden onder "de Raad van Beroep oordeelt op basis van het evaluatiedossier". De leden van de raad zijn immers meer gewonnen voor een uitsluitend schriftelijke procedure.

5.1.5 ■ Besluit

De beslissingen genomen door de Raad van Beroep zijn in 70 % van de gevallen in het voordeel van het betrokken personeelslid. De wijzigingen in een eindvermelding "GOED" zijn voornamelijk het gevolg van de (soms zeer) gebrekkige samenstelling van het adviesdossier door de verantwoordelijke, de onvoldoende motivering van de beslissing en de niet naleving van de voorgeschreven regels.

Door de invoering van het nieuwe evaluatiesysteem zijn evaluatoren verplicht een opleiding te volgen. Dit zou tot gevolg moeten hebben dat enerzijds de evaluatiedossiers op een correcte wijze opgesteld worden en anderzijds de procedure en andere wettelijke regels beter gekend en nagevolgd worden. Dit moet uiteindelijk de kwaliteit van de uitgevoerde evaluaties sterk ten goede komen. Ongetwijfeld zal dit in de toekomst ook zijn gevolgen hebben voor de door de Raad van Beroep te nemen beslissingen.

5.2 ■ De paritaire commissie

Politiemensen hebben niet alleen een gezagsfunctie, maar ook een voorbeeldfunctie. Het is dan ook logisch dat wie tot de politiediensten wenst toe te treden, van onbesproken gedrag moet zijn. Mensen met een gerechtelijk verleden, die relaties onderhouden met verdachte milieus of gekend zijn in drugsmiddelen, kunnen niet toegelaten worden tot een politiedienst.

Het is de directeur van de rekrutering en van de selectie van de federale politie die beslist of een kandidaat politieambtenaar aan die specifieke toelatingsvoorwaarde voldoet. Neemt de directeur een beslissing waarbij betrokkene niet tot de politieopleidingen wordt toegelaten of waarbij zijn territoriale inzetbaarheid wordt beperkt dan kan de kandidaat hiertegen beroep aantekenen bij de Minister van Binnenlandse Zaken. Alvorens een definitieve beslissing te nemen, wint de Minister het advies in van de paritaire commissie.

5.2.1 ■ Ontvangen en behandelde dossiers

Slechts drie kandidaten voor een functie bij de politie gingen in 2005 bij de Minister van Binnenlandse Zaken in beroep tegen de door de directeur van de rekrutering en van de selectie genomen beslissing. Eén van deze beroepsschriften werd reeds door de paritaire commissie behandeld. De paritaire commissie bracht verder nog een advies uit in twee dossiers daterende van 2003 en in vijf dossiers die in 2004 werden geopend. Er blijven nog zes dossiers die in de loop van 2006 dienen behandeld te worden door de paritaire commissie.

5.2.2 ■ Uitgebrachte adviezen

Ook de mandaten van de leden van de paritaire commissie moesten aanvang 2005 verlengd worden. Bij MB van 23 maart 2005 werden de leden door de Minister van Binnenlandse Zaken voor een nieuwe periode van drie jaar aangesteld.

In 2005 werden vijf zittingen van de paritaire commissie gehouden waarop er acht dossiers werden behandeld. Dit betrof voornamelijk dossiers opgestart vóór 2005. In vier gevallen was de paritaire commissie van oordeel dat de kandidaat niet van onberispelijk gedrag was en adviseerde zij de Minister betrokkene niet toe te laten tot de politiediensten. Voor drie andere kandidaten oordeelde de commissie dat betrokkenen wel in aanmerking kwamen voor een functie bij de politie. In één dossier werd geen advies uitgebracht daar de paritaire commissie vaststelde dat het beroep buiten de toegelaten termijn aan de Minister van Binnenlandse Zaken werd overgemaakt.

Overzicht van dossiers

Dossiers	Dossiers "N"	Dossiers "F"	Totaal
Dossiers vorige jaren	8	3	11
Ingediende beroepen	1	2	3
Uitgebrachte adviezen	6	2	8
Ongunstig	2	2	4
Gunstig	3	0	3
Laattijdig	1	0	1
Nog te behandelen in 2006	3	3	6

5.2.3 ■ Besluit

Het merendeel van de in 2005 door de paritaire commissie besproken beroepsschriften handelden over kandidaat-personeelsleden betrokken bij de verkoop of het bezit van verdovende middelen. De overige dossiers betroffen voornamelijk kandidaten gekend voor verschillende strafbare feiten zoals diefstal, meerdere zware verkeersovertredingen en opzettelijke slagen en verwondingen.

Alhoewel het aantal beroepsdossiers waarin de Minister van Binnenlandse Zaken de paritaire commissie om haar verplicht advies verzocht steeds beperkt was, kende het de voorbije jaren toch een gestage groei (van 8 in 2002 tot 14 in 2004). In 2005 werd echter in slechts drie dossiers om het advies van de paritaire commissie verzocht. Dit zou het gevolg kunnen zijn van het niet correct toepassen of volgen van de voorgeschreven procedure. Het is niet uit te sluiten dat het moraliteitsonderzoek in de praktijk (zoals dit voor de hervormingen het geval was) geïntegreerd werd in de selectieprocedure. Om ervoor te zorgen dat de paritaire commissie de aan haar toegewezen opdracht ten volle kan uitoefenen, zal deze evolutie van dichtbij moeten gevolgd worden. We moeten er immers over waken dat er geen niet gerechtvaardigde uitholling

van de bevoegdheid van de paritaire commissie gebeurt.

Tot slot dient nog opgemerkt dat midden 2005 de wet van 3 mei 2005 houdende de wijziging van de wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie en de veiligheidsmachtigingen in het Belgisch Staatsblad verscheen. Deze wet voorziet in een nieuw systeem van veiligheidsattesten en –adviezen en kan bijgevolg een impact hebben op de aanwervingsvoorwaarden van personeelsleden van de politiediensten. Het valt af te wachten hoe de rol van de paritaire commissie binnen deze nieuwe wetgeving zal evolueren.

5.3 ■ Tuchtrect

5.3.1 ■ Rol van algemene inspectie

De leden van de dienst statuten hebben in 2005 in hun hoedanigheid van deskundige de Inspecteur-generaal bij de Tuchtraad vertegenwoordigd wanneer die voor de bespreking van een tuchtdossier bijeenkwam. Het is op deze opdracht dat de activiteiten inzake tucht van de dienst statuten zich in 2005 hebben toegespitst. Het uitwerken van die opdracht vormt voor de Algemene inspectie een belangrijke bron van informatie in het raam van haar algemene taak zijnde het toezicht op de politiediensten. Zij wordt daarom hierna in punten 5.3.2. en 5.3.3. verder uitgewerkt.

De dienst statuten behandelde ook dit jaar een aantal betwistingen inzake de aanrekening van dienstprestaties voor een tuchtverdediging. In een van die betwistingen werd aangekaart dat sommige verplaatsingen gemaakt door een personeelslid-tuchtverdediger in het raam van een tuchtdossier wel als dienstprestaties op het vlak van de arbeidstijdorganisatie worden beschouwd maar dat ze op geldelijk vlak niet als dienstverplaatsingen worden in aanmerking genomen. Die problematiek werd voor onderzoek aan de directie van de juridische dienst, het contentieux en de statuten van de federale politie voorgelegd.

In 2005 - net zoals in 2004 - werd door leden van de dienst statuten deelgenomen aan informatiesessies over de tuchtregelgeving. Tijdens die sessies werd vooral aandacht besteed aan het uiteenzetten van de tuchtprocedure en aan het belichten van de knelpunten in de tuchtprocedure en van de rol van de Tuchtraad en de Inspecteur-generaal.

In de jaarverslagen 2003 en 2004 werden de activiteiten belicht van de werkgroep 'tucht', in plaats gesteld bij de Algemene inspectie en belast met de evaluatie van het wettelijke kader van de tuchtregelgeving op de politiediensten.

Op 8 februari 2005 zond de werkgroep een reeks gemotiveerde voorstellen tot aanpassing van de tuchtwetgeving aan de heer Minister van Binnenlandse Zaken. Enkele voorstellen van de werkgroep:

- uitbreiding van de bevoegdheden van de Tuchtraad om te komen tot eenvormige toepassing binnen de politie van het tuchtstatuut,
- aanpassing van de samenstelling van de Tuchtraad zodat bij de bespreking van een tuchtdossier telkens een lid van de federale politie en een lid van de lokale politie in de Tuchtraad zetelt,
- een verlenging van bepaalde proceduretermijnen, het omvormen van termijnen in de tuchtprocedure van orde-termijnen naar termijnen op straffe van verval, een verduidelijking van de termijnen waarbinnen bepaalde overheden hun advies in een tuchtdossier dienen te verstrekken.

De werkgroep verstrekte de heer Minister van Binnenlandse Zaken ook een lijst van knelpunten die eventueel door haar konden worden uitgediept (de tuchtstraffen (is er nood aan nieuwe tuchtstraffen? moet de actuele indeling in lichte en zware tuchtstraffen worden behouden?), een concrete omschrijving van de taak van een persoon belast met het voeren van een vooronderzoek in een tuchtzaak, het voorzien van een wetsartikel in verband met het tuchtrechtelijk sanctioneren van het gebruik van verdovende middelen door een personeelslid, het samen nemen van verschillende tuchtfeiten begaan door een personeelslid in één tuchtdossier).

Eind december 2005 heeft de werkgroep 'tucht' nog geen reactie mogen ontvangen op de door haar geformuleerde voorstellen. Zij heeft dan ook haar activiteiten voorlopig opgeschort.

In 2005 hebben zowel de heer Minister van Binnenlandse Zaken, de Tuchtraad als lokale tuchtoverheden de Algemene inspectie verzocht om voorafgaande onderzoeken te voeren - of aan te vullen - naar tuchtinbreuken gepleegd door personeelsleden van de politiediensten. Die elf onderzoeken werden uitgevoerd door de dienst individuele onderzoeken van de Algemene inspectie. Met betrekking tot de gevoerde voorafgaande onderzoeken in tuchtdossiers is er dus binnen de Algemene inspectie geen wisselwerking tussen de dienst statuten en de dienst individuele onderzoeken. Dit stelt de afgevaardigde van de Inspecteur-generaal, personeelslid van de dienst statuten, die advies dient uit te brengen over een tuchtdossier waarin de Algemene inspectie het voorafgaand onderzoek voerde, in staat om dit te doen op een neutrale en onafhankelijke wijze.

5.3.2 ■ Het standpunt van de Inspecteur-generaal in een tuchtdossier

De wet houdende het tuchtstatuut van de personeelsleden van de politiediensten voorziet dat telkens wanneer de Tuchtraad een dossier behandelt, waarin wordt voorgesteld aan een personeelslid een zware tuchtstraf op te leggen, de Inspecteur-generaal of zijn afgevaardigde wordt gehoord. De Inspecteur-generaal of zijn afgevaardigde kan dan zijn visie naar voor brengen over de verschillende aspecten van een tuchtdossier. Die visie wordt weergegeven in een verslag opgesteld op basis van het tuchtdossier zoals het door de hogere tuchtoverheid werd samengesteld. Zij kan worden bijgesteld aan de hand van de argumenten die door de hogere tuchtoverheid en het betrokken personeelslid tijdens de zitting van de Tuchtraad naar voor worden gebracht.

In 2005 bracht de Inspecteur-generaal of zijn afgevaardigde voor de Tuchtraad verslag uit in 84 dossiers – in 2004 waren er dit 82 - waarin een hogere tuchtoverheid voorstelde een van haar personeelsleden te bestraffen met een zware tuchtstraf. In veel van deze tuchtdossiers

werden meerdere zittingen gehouden en werden verscheidene adviezen uitgebracht. In totaal werden er door de afgevaardigden van de Inspecteur-generaal 124 zittingen van de Tuchtraad bijgewoond en 106 verslagen opgesteld.

De dossiers waarin de Inspecteur-generaal of zijn afgevaardigde als deskundige is opgetreden, kunnen als volgt per gradencategorie worden ingedeeld⁵:

2005	Calog	Hulpagent	AINP	INP	HINP	CP	HCP
Franstalige dossiers	1	1	2	17	11	4	1
Nederlandstalige dossiers	0	3	0	28	14	1	1
Totaal	1	4	2	45	25	5	2

Van de 84 door de Algemene inspectie besproken tuchtdossiers hadden er 67 betrekking op personeelsleden van de lokale politie. In de 17 andere dossiers werd door de hogere tuchtverheid voorgesteld aan personeelsleden van de federale politie een zware tuchtstraf op te leggen.

5.3.3 ■ Knelpunten in de tuchtprocedure

In gevolge zijn deelname aan de debatten gehouden voor de Tuchtraad heeft de Inspecteur-generaal of zijn afgevaardigde een goede voeling met de verschillende aspecten van een tuchtdossier (de praktische toepassing van de tuchtprocedure, de problematiek van de toerekening van de feiten, de strafmaat,...).

In het jaarverslag 2004 werd uitvoerig stilgestaan bij het feit dat het niet naleven van een aantal bepalingen van de tuchtprocedure tot gevolg hadden dat aan het personeelslid geen tuchtstraf meer kon worden opgelegd. Ook in 2005 werd ditzelfde fenomeen vastgesteld. Dit jaar heeft de Tuchtraad in een vijftiental dossiers (of 17% van de dossiers) de hogere tuchtverheid geadviseerd de tuchtprocedure te staken omwille van het feit dat op straffe van verval voorgeschreven termijnen niet werden nageleefd of omdat het politiecollege – optredend als hogere tuchtverheid – niet correct was samengesteld,... . Alhoewel dit een significante daling betekent tegenover 2004, toen het percentage 30 bedroeg, moet gezegd dat het huidig percentage nog steeds veel te hoog ligt.

Dit alles betekent dan ook dat ook dit jaar de Algemene inspectie een aantal bijzondere knelpunten aangaande de inhoud en de opbouw van tuchtdossiers heeft kunnen vaststellen.

- Vooreerst is gebleken dat de rol van een persoon die belast wordt met een voorafgaand onderzoek in tuchtzaken (art. 32 en 38 tuchtwet) niet altijd op een correcte

⁽⁵⁾ Afkortingen: HCP: hoofdcommissaris van politie, CP: commissaris van politie, HINP: hoofdinspecteur van politie, INP: inspecteur van politie, AINP: aspirant-inspecteur van politie, HAP: hulpagent van politie, Calog: personeelslid van het administratief en logistiek kader/militair.

wijze wordt ingevuld. Nog steeds wordt vastgesteld dat er aan éénzelfde personeelslid de uitvoering van én het voorafgaand onderzoek én het gerechtelijk onderzoek handelend over dezelfde feiten wordt toevertrouwd. Dergelijke situatie is absoluut te vermijden. Immers, indien beide onderzoeken door eenzelfde persoon worden gedaan bestaat er een groot risico dat gegevens van het ene naar het andere dossier worden getransponeerd en dat er bijvoorbeeld elementen uit het gerechtelijk onderzoek, zonder toestemming van de bevoegde magistraat, gebruikt worden in het tuchtdossier.

- Verder is het de taak van de persoon die een voorafgaand onderzoek moet uitvoeren om aan de tuchtoverheid die hem met die taak heeft belast verslag uit te brengen over de door hem onderzochte feiten. Die voorafgaand onderzoeker dient al de elementen aan te brengen die de tuchtoverheid in staat moeten stellen om een beslissing te nemen aangaande het instellen van een tuchtvordering. Wanneer een hogere tuchtverheid voort bouwt op een schabouwelijk onderzoek en overgaat tot het opstarten van de eigenlijke tuchtprocedure dan loopt zij een groot risico. De afgevaardigde van de Inspecteur-generaal heeft reeds meerdere malen kunnen vaststellen dat pas tijdens de zittingen van de Tuchtraad het eigenlijk debat over het bestaan van de ten laste gelegde, zeer ernstige feiten wordt aangevat. De Tuchtraad heeft in 2005 dan ook meermaals een hogere tuchtverheid moeten adviseren dat de ten laste gelegde tuchtinbreuken helemaal niet vaststonden of bewezen waren.
- De tuchtwetgeving bepaalt dat het politiecollege in sommige gevallen optreedt als tuchtverheid. Het politiecollege treedt dan op en neemt beslissingen als collegiaal orgaan. Het is reeds meermaals voorgevallen dat het personeelslid dat het voorwerp van een tuchtprocedure uitmaakt, of zijn verdediger, vraagt dat uittreksels uit de processen-verbaal van de zittingen van het politiecollege aan het tuchtdossier worden toegevoegd. Op die manier kan het personeelslid nagaan of het politiecollege zich gehouden heeft aan de procedureregels vereist voor het nemen van een beslissing op een geldige wijze. De wet op de geïntegreerde politie van 7 december 1998 bepaalt de samenstelling van het politiecollege en het aantal stemmen van elke burgemeester in het college. Artikel 14 van de Nieuwe Gemeentewet regelt de wijze waarop een burgemeestersambt wordt waargenomen in geval van ontstentenis of afwezigheid van een burgemeester. Deze regels moeten strikt worden nageleefd. Zo is het nergens voorzien dat een lid van het politiecollege zijn bevoegdheid overdraagt aan een ander lid van het college. Respecteert een politiecollege voormelde regels niet wanneer zij een beslissing neemt in het raam van een tuchtdossier dan kan dit voor gevolg hebben dat de Tuchtraad van oordeel is dat de tuchtprocedure door nietigheid is aangetast.
- De Algemene inspectie heeft kunnen vaststellen dat de toepassing van bepaalde termijnen voorzien in de tuchtwet een netelig punt blijft.

Artikel 56, tweede lid van de tuchtwet bepaalt de mogelijke beginpunten van de termijn voor het betekenen van een inleidend verslag in het geval dat er voor feiten die mogelijks tuchtinbreuken uitmaken eveneens een opsporingsonderzoek loopt of een strafvervolgning werd ingesteld. Een van deze aanvangspunten is de dag waarop de tuchtverheid door de gerechtelijke overheid in kennis wordt gesteld dat er een gerechtelijke eindbeslissing werd genomen. Moet een tuchtverheid nu alvorens een tuchtvordering in te stellen de gerechtelijke eindbeslissing afwachten of mag zij een tuchtvordering instellen wanneer zij zelf, eventueel via een voorafgaand onderzoek,

over voldoende elementen beschikt om daartoe over te gaan? Wat moet onder een gerechtelijke eindbeslissing worden verstaan: moet, indien het personeelslid een strafrechtelijke uitspraak voor het Hof van Cassatie aanvecht, steeds gewacht worden op het oordeel van dit Hof of kan de tuchtoverheid toch een tuchtvordering opstarten indien de feitenrechter geoordeeld heeft dat feiten vaststaan en aan het personeelslid kunnen toegerekend worden? In drie arresten (R.v.St., Van Haandel, nr. 135.028 van 20 september 2004, R.v.St., Coudijzer, nr.135.030 van 20 september 2004 en R.v.St., Corre, nr. 137.406 van 22 november 2004) gaat de Raad van State de richting uit van een toepassing naar de letter van voormeld wetsartikel.

Volgens de Algemene inspectie moet het echter mogelijk blijven om in ieder geval een personeelslid van een politiedienst zo snel mogelijk tuchtrechtelijk te sanctioneren, - een visie die meer lijkt aan te leunen bij de filosofie van een snelle, adequate bestraffing vervat in de actuele tuchtwetgeving.

Artikel 38sexies van de tuchtwet bepaalt onder meer dat een hogere tuchtoverheid over 15 dagen beschikt om haar strafvoorstel aan het personeelslid betrokken in een tuchtprocedure mede te delen. Leeft die tuchtoverheid die termijn niet na dan wordt zij geacht af te zien van de lopende tuchtvervolging; m.a.w. de 15 dagen-termijn wordt als een vervaltermijn beschouwd. Voormeld wetsartikel werd uitvoerig door de Raad van State besproken in een schorsingsarrest van december 2005 (R.v.St., Van der Smessen, nr. 153.180 van 23 december 2005). De Raad van State wijst op de onlogische opbouw van artikel 38sexies van de tuchtwet: in éénzelfde artikel wordt enerzijds gesproken van het nemen van een beslissing inzake de tuchtvervolging binnen de 15 dagen terwijl er anderzijds sprake is van het mededelen aan het betrokken personeelslid van dergelijke beslissing binnen de 15 dagen. De Raad van State komt tot het besluit dat een correcte toepassing van dit artikel vereist dat niet alleen de beslissing tot het opleggen van een tuchtstraf binnen voormelde termijn wordt genomen maar ook dat zij binnen die termijn aan het personeelslid wordt betekend. In casu geschiedde de betekening van het strafvoorstel, genomen en verzonden binnen de termijn bepaald bij artikel 38sexies van de tuchtwet, één dag na het verstrijken ervan. De Raad van State schorste daarop de tenuitvoerlegging van de beslissing van de hogere tuchtoverheid waarbij aan het betrokken personeelslid het ontslag van ambtswege werd opgelegd.

De Algemene inspectie wil hier gewoon opmerken dat een discussie omtrent een voor interpretatie vatbaar artikel van de tuchtwet ertoe geleid heeft dat de straf opgelegd door de tuchtoverheid niet kan worden uitgevoerd en dat de feiten aan de basis van het tuchtdossier in de loop van de tuchtprocedure nauwelijks aan bod zijn gekomen.

- Een laatste punt dat onder de aandacht wordt gebracht is het vaak door de tuchtverdediging aangehaald argument dat bij het bepalen van een tuchtstraf rekening moet gehouden worden met de straf of gunstmaatregel die de strafrechter voor dezelfde feiten oplegde.

De Algemene inspectie kan dit standpunt moeilijk bijtreden. Er kan hier verwezen worden naar een artikel met een noot van Prof. Dr. I. Opdebeek in het Rechtskundig Weekblad van 19 juni 2004 waarin wordt gesteld dat een tuchtoverheid niet gebonden is door de wijze waarop de strafrechter het gedrag van een ambtenaar heeft beoordeeld,

dat de tuchtvordering en de strafvordering verschillen door hun grondslag, hun draagwijdte en doel en dat wanneer een strafrechter een gunstmaatregel toekent zoals een opschorting of een uitstel van veroordeling dit geenszins belet dat de tuchtoverheid, mits het secuur motiveren van haar beslissing, alsnog een zeer zware tuchtstraf kan opleggen (zie R.v.St., Olbrechts, nr. 122.540 van 8 september 2003). De Raad van State herhaalde dit standpunt in een arrest over een politieambtenaar die in zijn vrije tijd verdovende middelen had genomen. De Raad van State stelt dat bij het bepalen van de strafmaat een overheid rekening moet houden met het belang van de dienst waarvoor zij instaat en dat zij in dit kader oordeelt over het al dan niet onherroepelijk verstoord zijn van de noodzakelijke vertrouwensband tussen overheid en ambtenaar. De Raad van State voegt er nog aan toe dat het gegeven dat de betrokken politieambtenaar in deze zaak niet preventief werd geschorst op zich niet de onwettigheid van de ontslagmaatregel niet toont. (R.v.St., De Grave, nr. 149.922 van 10 oktober 2005).

Door deelname aan de debatten gehouden voor de Tuchtraad heeft de Algemene inspectie kennis gekregen van de verschillende struikelstenen waarmee tuchtoverheden kunnen geconfronteerd worden wanneer zij een personeelslid dat tuchtrechtelijk laakbare feiten heeft gesteld wil bestraffen. Sommige hiervan werden hiervoor kort toegelicht. De Algemene inspectie pleit ervoor dat een wijziging van de tuchtwet deze knelpunten zou wegwerken.

Dit verslag bevat geen gedetailleerde analyse van de tuchtrechtelijke beslissingen uitgesproken door de tuchtrechtelijke overheden. Dit valt immers onder de bevoegdheid van de Tuchtraad. De jaarverslagen van de Tuchtraad bevatten, overeenkomstig de bepalingen van het uitvoeringsbesluit van de tuchtwet van 26 november 2001 naast een overzicht van tuchtfeiten een grondige analyse van de tuchtmaterie. Gelet op het vertrouwelijk karakter van die verslagen en het ontbreken van een gegevensbank in zake jurisprudentie, staat de dienst statuten ter beschikking van alle betrokkenen om hen te helpen de tuchtprocedures op een correcte wijze toe te passen, om eventuele valkuilen te vermijden, om de proportioneel juiste tuchtstraf toe te passen en om de in plaatsstelling van de reeds lang verwachte gegevensbank te bewerkstellingen.

De actieve deelname van de dienst Statuten tijdens de zittingen van de Tuchtraad draagt bij tot het up-to-date houden van voormelde knowhow en bevordert het naleven op een meer (en meer) uniforme wijze van zowel de tuchtprocedures als van de deontologische beginselen die er aan de basis van liggen.

5.4 ■ Evaluatie mandaathouders

De meeste sleutelfuncties binnen de nieuwe geïntegreerde politiestructuur worden toegewezen bij wijze van een mandaat voor een periode van vijf jaar. De eerste mandaathouders van zowel de federale als van de lokale politie werden reeds aangesteld in de loop van 2001. Het verzoek tot hernieuwing van hun mandaat moest dus reeds in de loop van 2005 gedaan worden.

Om de hernieuwing van hun mandaat te kunnen bekomen, moeten de mandaathouders onderworpen worden aan een eindevaluatie. Een gunstige evaluatie laat hen toe een tweede mandaattermijn van 5 jaar op te nemen.

De Inspecteur-generaal is voorzitter van de evaluatiecommissies voor het ambt van bestuurlijk directeur-coördinator (Dirco) en van gerechtelijk directeur (Dirjud). De voorbereiding en organisatie van deze zittingen is in handen van de dienst statuten waarvan een lid de functie van secretaris waarneemt. Deze stelt op basis van de door de commissieleden geformuleerde adviezen en in onderling overleg met hen, een ontwerp van evaluatieverslag op.

De Inspecteur-generaal en de beide adjunct-inspecteurs-generaal zetelden daarnaast het afgelopen jaar ook in tal van evaluatiecommissies voor het ambt van korpschef van de lokale politie en voor het ambt van directeur bij de federale politie. In deze gevallen staat de dienst statuten in voor de voorbereiding van het dossier ten behoeve van de Inspecteur-generaal of zijn adjunct. Het betreft o.a. het verzamelen en bundelen van alle beschikbare informatie; de analyse van het synoptisch verslag en de bijhorende stukken en het geven van een gefundeerd advies.

In 2005 werden de tussentijdse evaluaties met het oog op de benoeming van de mandaathouder in de graad van hoofdcommissaris van politie verder gezet.

5.4.1 ■ De evaluatiecommissies waarvan de Inspecteur-generaal voorzitter is

De bestuurlijke directeurs-coördinatoren (Dirco)

In 2005 moest er nog één tussentijdse evaluatie van een bestuurlijke directeur-coördinator afgewerkt worden. Betrokkene werd positief geëvalueerd en bijgevolg benoemd in de graad van hoofdcommissaris.

In het kader van de hernieuwing van de mandaten werden reeds 18 eindevaluaties uitgevoerd (11 N, 7 F en 1 D). De commissies waren van oordeel dat alle betrokkenen voldoende schonken in de uitoefening van hun ambt. Zij kunnen hun mandaatfunctie dus verder uitoefenen.

Er zijn nog 4 eindevaluaties van primo-Dirco's die nog uitgevoerd moeten worden 2006.

Het mandaat van een nederlandstalige niet-primo loopt pas ten einde in 2008.

Ingevolge het bereiken van de gerechtigde pensioenleeftijd vroegen twee Dirco's (1 N & 1 F) geen hernieuwing van hun mandaat aan.

Eén Dirco (F) vroeg wel de hernieuwing van zijn mandaat aan maar werd ingevolge een hiaat in de voorgeschreven procedureregels niet onderworpen aan een eindevaluatie (zie verder punt 5.4.7).

De gerechtelijke directeurs (Dirjud)

Ook 2 gerechtelijke directeurs (1 N & 1 F) vroegen geen hernieuwing van hun mandaat aan ingevolge het bereiken van de gerechtigde pensioenleeftijd.

De resterende 25 gerechtelijke directeurs werden ingevolge hun vraag tot hernieuwing van hun mandaat onderworpen aan een eindevaluatie. Allen werden gunstig geëvalueerd en kunnen dus hun mandaat verder uitoefenen.

Hier moet nog opgemerkt worden dat in 2005 ook nog 4 (uitgestelde) tussentijdse evaluaties werden uitgevoerd met een voor betrokkenen gunstig resultaat. De 4 gerechtelijke directeurs werden ingevolge deze evaluaties benoemd in de graad van hoofdcommissaris van politie.

5.4.2 ■ De evaluatiecommissies waarin de Inspecteur-generaal zetelt als lid

Korpschefs van de lokale politie

In 2005 werden 60 korpschefs van de lokale politie (27 N & 33 F) onderworpen aan een tussentijdse evaluatie. Slechts in één geval was de commissie van oordeel dat betrokken mandaathouder geen voldoening schonk in zijn ambt.

De 59 overige korpschefs werden ingevolge hun gunstige evaluatie benoemd in de graad van hoofdcommissaris van politie.

Tevens werden er 18 korpschef (5 F & 13 N) onderworpen aan een eindevaluatie met het oog op de hernieuwing van hun mandaat. Alle betrokkenen schonken voldoening in hun ambt waardoor hun mandaat dan ook hernieuwd werd.

Directeurs van de federale politie

Alle eindevaluaties (1 N & 14 F) werden positief afgesloten waardoor alle betrokken directeurs hun mandaat konden hernieuwen.

In 2005 moesten ook nog 6 tussentijdse evaluaties afgewerkt worden. Van twee directeurs werd geoordeeld dat zij niet voldeden in hun ambt. De andere drie directeurs werden gunstig geëvalueerd en benoemd in de graad van hoofdcommissaris.

5.4.3 ■ De opdrachtbrief

Bij aanvang van ieder mandaat moet een opdrachtbrief opgesteld worden waarin staat welke de te bereiken doelstellingen van het mandaat zijn en welke de middelen zijn waarover de mandaathouder beschikt om deze doelstellingen te verwezenlijken. Met deze opdrachtbrief als vertrekbasis kan een evaluatiecommissie dan op het einde van een mandaat nagaan of :

- de vooropgestelde doelstellingen al dan niet werden bereikt
- de mandaathouder hiertoe over voldoende middelen beschikte
- hij deze middelen efficiënt en accuraat heeft gebruikt
- het eventueel niet bereiken van de doelstellingen een gevolg is van een tekort aan middelen of eerder het gevolg is van een ondoordacht gebruik van de beschikbare middelen, onder voorbehoud van eventuele andere oorzaken aangegeven in het activiteitenverslag.

Dergelijke opdrachtbrief is aldus het werkinstrument bij uitstek voor de evaluatiecommissies.

Voor de primo-mandaathouders moest dergelijke opdrachtbrief echter niet opgesteld worden. Enerzijds beschikken de evaluatiecommissies hierdoor niet over duidelijk omschreven en aan het te evalueren mandaat aangepaste doelstellingen die tevens rekening houden met soms zeer specifieke factoren. Anderzijds ontbreekt het hen aan een precieze weergave van al de middelen waarover de mandaathouder kan beschikken voor het verwezenlijken van de opgelegde doelstellingen. Het is nochtans een feit dat de (start)situatie binnen de verschillende politiezones om tot een gelijkwaardige politiezorg te komen, niet steeds dezelfde was. Er moet steeds rekening gehouden worden met een aantal specifieke omstandigheden, randvoorwaarden, bijzondere gebeurtenissen, enz..., die een invloed (kunnen) hebben op de ontwikkeling van de zone. Wat binnen de ene zone makkelijk realiseerbaar is, is voor een andere zone soms moeilijk haalbaar.

Het ontbreken van een opdrachtbrief heeft de taak van de commissieleden er zeker niet gemakkelijker op gemaakt. Op basis van voornamelijk het door de primo-mandaathouder opgestelde synoptisch verslag (zie ook punt 5.4.5) moeten zij nagaan of deze zijn mandaat heeft uitgeoefend in overeenstemming met de wettelijk voorziene opdrachten en taken. Voor de leden van de evaluatiecommissie was het niet steeds eenvoudig om zich een correct beeld en oordeel te vormen over het functioneren van de mandaathouder. Zij kregen niet altijd een antwoord op essentiële vragen zoals:

- Beschikte de mandaathouder over voldoende middelen?
- Werden de beschikbare middelen op een oordeelkundige wijze benut?
- Hoe werden ze benut in het kader van de uitoefening van zijn opdracht?

Om de volgende evaluaties op een meer efficiënte wijze te kunnen uitvoeren, is het aangewezen om voor de nieuwe mandaatperiodes de verplichting tot het uitschrijven van een opdrachtbrief, volgens een vooropgesteld model, effectief op te leggen.

5.4.4 ■ De bevragingen

Omtrent het functioneren van de mandaathouder kunnen bevragingen verricht worden door de voorzitter van de commissie zelf of door de Algemene inspectie op diens verzoek. Deze bevragingen kunnen geschieden bij de bestuurlijke en gerechtelijke overheden, de onmiddellijke medewerkers die onder het gezag staan van de mandataris en bij eenieder die voor de evaluatie nuttige gegevens kan aanbrengen. Ze kunnen slechts aangewend worden na aan de mandataris de gelegenheid te hebben geboden zich over deze bevragingen uit te spreken.

Van deze mogelijkheid werd slechts zelden gebruik gemaakt. Door de wetgever werden er voor de evaluaties zeer strikte termijnen opgelegd waardoor er weinig ruimte overblijft voor het bijkomend uitvoeren van bevragingen. Hierdoor werd uiteraard vermeden dat het systeem misbruikt wordt door het voeren van "overbevragingen".

In het overgrote deel van de gevallen bestaat er geen enkele twijfel omtrent het goede functioneren van de mandaathouder en zijn alle betrokken overheden het erover eens dat het mandaat kan verlengd worden. In deze gevallen zijn bevragingen dan ook helemaal overbodig.

We moeten echter vaststellen dat, in de gelukkig eerder uitzonderlijke gevallen waar er omtrent het goed functioneren van de mandaathouder grote twijfels zijn, er onvoldoende tijd is om degelijke bevragingen te verrichten. Nochtans is het precies in deze gevallen dat bevragingen van uitermate groot nut kunnen zijn. Ze zijn dan het middel bij uitstek om een beter en duidelijker zicht te krijgen op het functioneren van betrokken mandaathouder. De bevragingen kunnen in dit geval de nodige elementen aanreiken die een negatieve evaluatie en een eventuele stopzetting van het mandaat verantwoorden en/of staven.

5.4.5 ■ Synoptische verslagen

Er is een grote diversiteit in de (modellen van) synoptische verslagen. Zo is er in de eerste plaats een groot verschil naargelang het uitgeoefende mandaat (korpchef lokale politie, Dirco, Dirjud, directeur federale politie). Daarnaast zijn er dan ook nog verschillen waarneembaar binnen iedere groep.

Grosso modo kunnen we stellen dat er drie soorten te onderscheiden zijn :

1. de synoptische verslagen opgebouwd rond het INK/EFQM-model
2. de verslagen met een door de mandaathouder zelf ontworpen structuur.
3. de gemengde vorm = een mix van het INK/EFQM-model met eigen structuur m.b.t. de basisfunctionaliteiten.

Het eerste model vinden we enkel terug bij de korpchef van de lokale politie.

Deze modellen leverden inhoudelijk zowel goede, matige als slechte tot zeer slechte synoptische verslagen op.

Sommige gebruikers van het INK/EFQM-model vervielen in een ellenlange opsomming waarbij het niet steeds duidelijk was of het nu gerealiseerde zaken betrof dan wel nog te realiseren doelen.

De lengte van de verslagen varieerde van ongeveer 15 bladzijden tot 100 bladzijden en meer (exclusief de bijlagen). In dit laatste geval was het synoptische karakter uiteraard ver te zoeken.

Voornaamste vaststelling is echter dat al te vaak de synoptische verslagen enerzijds te veel nutteloze informatie / tekst bevatten terwijl anderzijds de meest elementaire en noodzakelijke informatie ontbreekt. Op zijn minst zou men volgende informatie in een synoptisch verslag (of in de toekomst: activiteitenverslag) moeten kunnen terugvinden :

- De doelstellingen met aanduiding van de te geven prioriteit (mandaat, bestuur, korps, veiligheidsplan, opdrachtbrief, wetten, KB, ...)
- De effectief ter beschikking gestelde middelen
- De actieplannen en projecten
- Andere activiteiten
- De resultaten
- De organisatie van het korps of de dienst (met organogram)
- De functionaliteiten (bespreking – voldoet aan de norm ? – is er een volwaardige politiezorg ?)
- De bovenlokale opdrachten (o.a. Hycap)

- De samenwerkingsakkoorden (gevolgen & resultaten)
- De overlegstructuren
- De verbeterpunten

In die zin lijkt het ons onontbeerlijk dat de minister een model of op zijn minst een verplichte inhoudslijst gaat opleggen. Het activiteitenverslag moet immers als basis voor de evaluatie van de mandaathouder kunnen gebruikt worden.

Tot slot dient opgemerkt dat het synoptisch verslag in sommige gevallen veel te laat werd overgemaakt aan de leden van de evaluatiecommissie. Vooral voor de Algemene inspectie die deel uitmaakt van alle evaluatiecommissies is het belangrijk deze verslagen tijdig te ontvangen.

5.4.6 ■ Het evaluatieverslag

Ondanks het feit dat er een model van evaluatieverslag werd opgelegd, waren niet alle evaluatieverslagen eenvormig. Zo waren er o.a. problemen rond de concrete invulling van het model. Het bleek niet steeds duidelijk te zijn welke informatie onder welk punt diende geplaatst te worden.

Daarnaast waren er ook vragen omtrent de bij het evaluatieverslag te voegen stukken. Waar bvb. de enen de visies van de betrokken commissieleden in bijlage bij het verslag voegden, gingen anderen ervan uit dat deze visies als basis dienden voor het opstellen van het evaluatieverslag waarin de leden in consensus hun oordeel geven over de mandaathouder zonder dat deze laatste hierbij kennis moet krijgen van de visie van ieder lid afzonderlijk.

Samengevat moeten we stellen dat er een duidelijke noodzaak is aan bijkomende uitleg rond het opgelegde model en het gebruik ervan.

Tot slot dient opgemerkt dat de lokale besturen soms nalaten om voorafgaand aan de zitting, een project van evaluatieverslag en na de beëindiging van de procedure, een kopie van het goedgekeurde evaluatieverslag over te maken aan de commissieleden.

5.4.7 ■ De tekortkomingen in het wettelijk kader

Bij de uitvoering van zowel de tussentijdse als de eindevaluaties werden de evaluatiecommissies geconfronteerd met een aantal tekortkomingen in het wettelijk kader. Deze problematiek, vooral gelegen op proceduraal vlak, werd nog scherper gesteld ingevolge het arrest van de Raad van State nr. 145 014 van 25 mei 2005. Dit arrest heeft een invloed gehad op de uitvoering van de nog lopende procedures.

De procedurevoorschriften voor de evaluaties van de mandaathouders vinden we terug in diverse wetteksten en omzendbrieven zoals o.a. de Exoduswet, het KB RPPol, KB en MB omtrent de primo-mandaathouders, de omzendbrieven GPI 41 (tussentijdse primo CP) en GPI 43 (eindevaluatie primo).

Het uitschrijven van voornoemde omzendbrieven was noodzakelijk om :

- 1 de te volgen procedures te verduidelijken en bij te sturen, vooral voor wat

betreft de aangestelde HCP (in het kader van hun benoeming)

2 de coherentie tussen de verschillende commissies te verzekeren

De voornaamste tekortkomingen zijn :

- moeilijk navolgbare (te korte) termijnen met soms tegenstrijdige bepalingen in de verschillende wetteksten en omzendbrieven
- geen duidelijkheid nopens de te volgen procedure ingeval van samenloop tussen een gerechtelijk of tuchtrechtelijk onderzoek/vervolgning met een lopende of nog op te starten evaluatieprocedure.
- het zonder gevolg blijven van de door de commissie opgestelde negatieve evaluatie (de mandaathouder blijft in functie)

Het is vooral in die gevallen waar (de meerderheid van) de commissieleden van oordeel zijn dat een einde aan het mandaat moet gesteld worden, dat deze tekortkomingen op juridisch gebied serieuze stokken in de wielen steken. Dit heeft tot gevolg gehad dat van de 6 mandaathouders die een negatieve evaluatie kregen er tot op heden slechts één is die effectief heeft moeten stoppen met de uitoefening van zijn mandaat. Alle anderen oefenen ongestoord hun mandaatfunctie verder uit.

5.4.8 ■ Inzameling van informatie

Als lid van een evaluatiecommissie krijgt de Inspecteur-generaal de vraag van de voorzitter hem in kennis te stellen van zijn visie betreffende het functioneren van de mandaathouder. Daarnaast is het voorzien dat de evaluatie o.a. geschiedt op grond van de gegevens die blijken uit de vaststellingen van de Algemene inspectie.

Welke informatie wordt er door de Inspecteur-generaal in dit kader overgemaakt aan de voorzitter van de evaluatiecommissie ?

Er zijn eerst en vooral de door de dienst individuele onderzoeken van de AIG gevoerde onderzoeken – al dan niet afgesloten – die de mandaathouder in persoon betreffen of die aanwijzingen kunnen geven omtrent zijn wijze van functioneren. Indien het gerechtelijke dossiers betreft kunnen de hieruit voortkomende inlichtingen uiteraard slechts medegedeeld en/of aangewend worden mits het voorafgaandelijk akkoord van de bevoegde autoriteiten. Gaat het daarentegen om administratieve onderzoeken, dan kunnen die in voorkomend geval zonder meer toegevoegd worden aan de stukken die in het raam van de evaluatie zullen worden gebruikt. Dit is eveneens het geval voor de inspecties die uitgevoerd werden door de dienst inspectie van de AIG. Uiteraard kunnen deze stukken slechts aangewend worden mits de mandaathouder daarvan voorafgaandelijk kennis heeft genomen.

Wat de audits betreft, ongeacht of deze al dan niet uitgevoerd werden door de AIG, stelt de omzendbrief GPI43 van 28 februari 2005 terecht dat het eventueel gebruik ervan, de evaluatiecommissie in de eerste plaats in de mogelijkheid moet stellen om het gesprek met de mandaathouder voor te bereiden. In die zin zal een audit richting geven aan de debatten tijdens het evaluatiegesprek.

Door de Inspecteur-generaal werd nooit het initiatief genomen om een door de AIG uitgevoerde audit toe te laten voegen aan de stukken dienstig voor de evaluatie. Wel werd reeds een audit in het dossier opgenomen ingevolge het feit dat deze door de mandaathouder bij zijn verzoek tot hernieuwing van het mandaat gevoegd werd. Ook de burgemeester-voorzitter nam reeds het initiatief om een audit aan het dossier toe te voegen. In geen van de gevallen had de opname ervan tot doel het functioneren van de mandaathouder in vraag te stellen, integendeel.

Zoals aangegeven in de omzendbrief GPI 43 moet de Inspecteur-generaal ook op de medewerking kunnen rekenen van alle zowel interne als, in voorkomend geval, externe auditdiensten en controle-organen. Hierbij worden deze o.a. gevraagd om de door hen uitgevoerde audits over te maken aan de AIG.

In dit kader zijn er daarenboven regelmatige contacten met het Comité P die de AIG op eigen initiatief of op verzoek de nodige inlichtingen verstrekt betreffende de verschillende mandaathouders.

De Algemene inspectie beschikt tevens over de informatie welke ingezameld werd door het Controleorgaan inzake het politieel informatiebeheer (COC) en opgenomen in diverse syntheserapporten.

Voor wat betreft deze informatie beperkt de tussenkomst van de Inspecteur-generaal zich in hoofdzaak tot het informeren van de voorzitter van de evaluatiecommissie van het bestaan van deze informatie waarbij de beslissing tot het al dan niet toevoegen ervan aan het evaluatiedossier overgelaten wordt aan de verantwoordelijke autoriteiten.

5.4.9 ■ Algemene vaststellingen, opmerkingen en commentaren

Om aan zijn doelstellingen te voldoen zal aan het wettelijk kader van de evaluaties van de mandaathouders moeten gesleuteld worden. Na afloop van deze eerste reeks evaluaties zal IGST een grondige analyse maken van de gevolgde procedures teneinde alle tekortkomingen te inventariseren.

6 ■ Gedeconcentreerde inspectieposten

In 2005 hebben de gedeconcentreerde posten van Antwerpen, Gent, Luik en Bergen hun kruissnelheid bereikt.

Samengesteld uit vier politiefunctionarissen per post, verlopen hun activiteiten geïntegreerd met deze van de centrale dienst in Brussel.

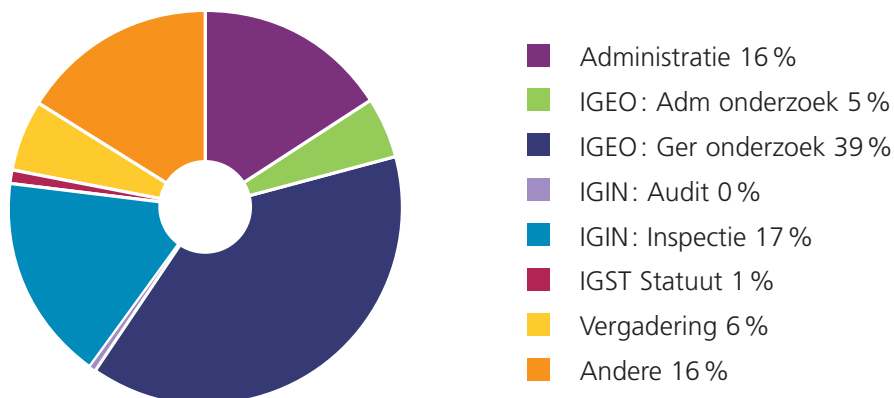
Het lokaal niveau is een bevoorrechte partner voor wat betreft de contacten met de gerechtelijke en administratieve autoriteiten maar eveneens ter gelegenheid van het uitvoeren van wettelijke opdrachten bij de federale gedeconcentreerde politiediensten en de politiezones.

6.1 ■ Gedeconcentreerde post van Antwerpen

Zoals onderstaand tabel aantoont overheersten de administratieve en gerechtelijke onderzoeken :

Prestaties op jaarbasis

■ Op gebied van inspecties en audits

Antwerpen heeft op dat gebied slechts beperkt bijgedragen tot de audit door IGIN uitgevoerd in de politiezone Rupel.

Wat inspectie betreft werden 15 politiezones bezocht inzake de onmiddellijke inning en de consignatie; een gedetailleerd verslag werd opgesteld. Door het aankondigen van wijzigingen in de betalingsmodaliteiten, werden de bezoeken stopgezet.

■ Op gebied van de individuele gevallen

Antwerpen heeft 80 dossiers afgesloten.

54 met gerechtelijk karakter en 26 met administratief karakter.

50 dossiers werden behandeld. 11 gerechtelijke en 4 administratieve werden afgesloten.

Daar waar het aantal nieuwe dossiers is afgenomen, zijn het aantal opgestelde processen-verbaal, verdubbeld.

Het Parket van de Procureur des Konings van Antwerpen heeft 38+1 dossiers overgemaakt, Turnhout 7, Mechelen 2, Hasselt 3, Tongeren 2, Dendermonde 1.

25 van deze 54 dossiers werden ofwel gerangschikt zonder gevolg, ofwel beëindigd voor buiten verdenking stelling.

2005 valt op door een ernstige daling van het aantal administratieve dossiers.

Deze klachten zijn verdeeld over 15 verschillende politiediensten. 6 maakten het voorwerp uit van een nakomend gevolg.

Het aantal klachten betreffende de politiezone Antwerpen is gedaald tot 8.
Op last van de Minister van Binnenlandse Zaken werd, in de politiezone Rupel, een administratief onderzoek uitgevoerd. De gedeconcentreerde post Antwerpen heeft eveneens bijgedragen tot het gerechtelijk onderzoek wanner welbepaalde leden van deze zelfde zone het voorwerp uitmaken.

■ Op gebied van de statuten

39 van de 43 zonechefs hebben het bezoek gehad van de post.
Andere contactbezoeken hadden plaats met de Procureur-generaal van Antwerpen en de magistraten van Mechelen of, occasionele ontmoetingen, met de directeurs administratieve coördinatoren en de gerechtelijke directeurs.

■ Personeel

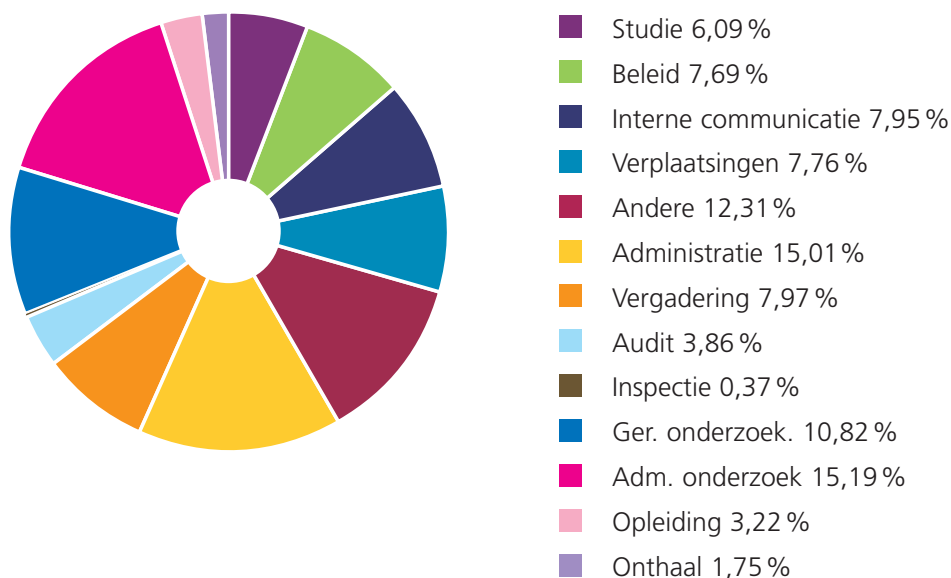
Het kader is voltallig en is onveranderd.
Het personeel heeft deelgenomen aan verschillende professionele vormingen zoals de SWOT analyse (audit), de openbare markten, het management, de tucht, de verhoortechnieken, de aanhouding van personen, het systeem ORACLE.

■ Logistiek

De dienst heeft zijn eigen huivering.

6.2 ■ Gedeconcentreerde post van Gent

De administratieve en gerechtelijke onderzoeken blijven de voornaamste activiteit van de post.
De grafiek hieronder herneemt het geheel van de onderverdeling van de activiteiten van de post.

■ Op gebied van inspecties en audits

De post heeft zich toegelegd op de technieken van audit en inspectie en heeft deze in de praktijk kunnen omzetten ter gelegenheid van een onderzoek op last van de Minister van Binnenlandse Zaken in de politiezone SPOORKIN.

■ Op gebied van de individuele onderzoeken

De dienst heeft 47 administratieve en 38 gerechtelijke dossiers uitgevoerd. Eén tuchtdossier werd toegevoegd zijnde in totaal 86; wat meer dan het dubbel betekent van het jaar 2004.

148 gerechtelijke processen-verbaal en 142 administratieve verslagen werden opgesteld.

■ Op gebied van de statuten

Geen merkwaardige activiteit behalve een tuchtdossier.

■ Personeel

De post van Gent heeft met een voltallig personeel gefunctioneerd. Het personeel heeft een nieuw evenwicht gevonden door de inplaatsstelling van een nieuw diensthoofd.

Het personeel heeft deelgenomen aan vormingen of aan studiedagen over de tucht, het verhoor per video, het onaangepast gedrag op de plaats van het werk, de evaluatie, de vorming "Oracle".

■ Logistiek

Sedert 25 november 2005 heeft de post zijn eigen huisvesting, gelegen te Gent, Ketelvest 26.

0Het personeel heeft uiteraard tijd moeten besteden aan de voorbereiding en de installatie in de nieuwe lokalen.

■ Allerlei

Een student uit de 2de licentie heeft zijn stage kunnen doen in het vooruitzicht van zijn eindejaars memorie : "Tevredenheidsonderzoek van de klant". Hij werd van kortbij gevolgd.

Het onderzoek heeft een uitzonderlijke graad van tevredenheid van de klant ten opzichte van de gedeconcentreerde post van Gent onthult.

6.3 ■ De gedeconcentreerde post van Luik

De activiteit van de post is onderverdeeld zoals volgt : 55 % voor de individuele dossiers en 40 % voor de inspecties en audits, 5 % voor de administratieve vraagstukken en diversen.

■ Op gebied van inspecties en audits

De dienst heeft een audit gerealiseerd in de politiezone BEYNE-FLERON-SOUMAGNE.

■ Op gebied van individuele dossiers

De dienst heeft 120 dossiers gekregen waarvan 19 met een administratief karakter. 441 processen-verbaal werden opgesteld waarvan 76 aanvankelijke.

Teneinde zijn efficiëntie te behouden, de klagers een kwaliteitsvol onthaal te garanderen, is de politiek van de ontmoeting op afspraak bevoorrecht.

■ Op gebied van de statuten

In dit kader, maar ook in een meer algemene context, heeft de dienst 26 mandatarissen bezocht teneinde de contacten te onderhouden en de informatie te actualiseren.

■ Personeel

Een inspecteur is vertrokken naar de politiezone PAYS DE HERVE .Zijn opvolger is reeds aan het werk.

Het dient benadrukt te worden dat het niveau van de uitvoering van de opdrachten alleen kon behouden worden door het presteren van overuren.

Het diensthoofd heeft zijn activiteit als referentiepersoon aan de federale politie-school verder gezet.

■ Logistiek

Geen bijzondere aanmerking voor de post in dat domein. Luik heeft zijn eigen huisvesting en is rechtstreeks bereikbaar voor het publiek.

6.4 ■ Gedeconcentreerde post van Bergen

Het werk voor de individuele onderzoeken heeft 50 % vanwege het geheel van het personeel opgeslorpt; de audits 25 %.

■ Op gebied van inspecties en audits

De dienst heeft de opvolging verzekerd van de audit van de politiezone ATH.
Een audit van de zone TRIEUX en van de zone BELOEIL werd door de post van Bergen alleen uitgevoerd.
De functioneringsaudit van de zone LA LOUVIERE verloopt in samenwerking met de inspectie (IGIN) van Brussel.
Brussel verleend geen enkele inspectieopdracht.

■ Op gebied van de individuele gevallen

De post heeft 35 gerechtelijke en 13 administratieve dossiers afgesloten, zijnde 48 dossiers.
266 processen-verbaal, waarvan 9 aanvankelijke, werden opgesteld.

■ Op gebied van de statuten

De post heeft 40 informatieverlagen opgesteld in het kader van de evaluatie van de mandatarissen.
De korpschefs waarvan de verlenging van het mandaat gepland is voor 2006 werden bezocht, zoniet rechtstreeks dan wel ter gelegenheid van een audit.

■ Personeel

Het kader is voltallig.
Bovenop de baremische vormingen, heeft het personeel deelgenomen aan de vorming "integraal beheer en organisatie ontwikkeling met behulp van het managementmodel EFQM-Belgische polite", de interne controle en de techniek van het verhoor, alsmede aan het seminarie "de inbreng van de burger en de openbare veiligheid".

■ Logistiek

Het gebouw, voorzien van een rechtstreekse toegang voor het publiek, beantwoordt aan de noden van de dienst.

7 ■ Personeel en logistiek

7.1 ■ Personeel

Het kader van de AIG dat 86 personeelsleden bedraagt, is voltallig.

De beschikbare plaatsen werden via mobiliteit gepubliceerd en de selectiecommissie is verschillende malen kunnen samengekomen.

Een uitbreiding van het kader met 10 eenheden, om de verschillende opdrachten aan te kunnen, werd aanvaard en wordt doorgevoerd, verspreid over 2 jaar.

De diverse types van vormen werden aangemoedigd evenals de deelname aan colloquia en seminars.

Een strategische reflexie werd uitgevoerd.

De voorschriften in verband met de preventie op de werkvloer, het ongewenst gedrag en het welzijn op het werk werden aangepast met de bedoeling volledig conform te zijn aan de nieuwe richtlijnen in die materie.

De voorbereidende fase in verband met de evaluatie van de leden van het personeel werd eveneens opgestart .

7.2 ■ Logistiek

Het secretariaat heeft zijn inspanningen verder gezet om tot een kwaliteitsvol onthaal te komen. Bijzondere aandacht werd ook besteed aan de bewaking van de toegangen tot het gebouw.

We stellen een verhoging vast van de bezoekers van de internetsite <http://www.aigpol.be/>. Het jaarverslag zal er ten andere systematisch en in zijn geheel in de drie landstalen op te lezen vallen.

Het initieel budget AIG bedroeg 6 313 000 euro, waarvan 5 516 000 euro voor de personeelskosten van het politiepersoneel en 63 000 euro voor het burgerpersoneel. De werkingskosten liepen op tot 3 418 000 euro, de huur- en installatiekosten tot 140 000 euro en tenslotte de investeringskosten tot 276 000 euro.

De gedeconcentreerde posten ontvingen elk een bijkomend voertuig.

De verantwoordelijke voor de informatica van de AIG besteedde het merendeel van zijn tijd aan de voorbereiding en de exploitatie van het programma ORACLE voorzien voor 2006.

8 ■ Andere activiteiten

8.1 ■ Federale politieraad

Op 18 januari 2005 nam de Inspecteur-generaal deel aan een vergadering van de Federale Politieraad. Na afloop van deze vergadering werd beslist dat de AIG tot deelneming aan de vergadering zou worden uitgenodigd indien een onderwerp in verband met de instelling aan bod zou komen. De dagorde en de PV's van de vergaderingen zouden overgemaakt worden. Deze beslissingen werden effectief opgevolgd in de loop van 2005.

8.2 ■ Relaties met het controleorgaan inzake het politieel informatiebeheer (COC).

Het medewerkingakkoord tussen de Algemene Inspectie en het Controleorgaan dat getekend werd op 28-08-2003, werd aangepast in 2005 in die zin dat Mevr Kristina BONNEZ, HCP, tijdelijk ter beschikking werd gesteld in het kader van de operationele steunopdrachten voorzien door de reglementaire beschikkingen van de AIG.

De AIG nam met belangstelling kennis van het syntheserapport van het COC in verband met de werking van de Arrondissementele Informatie Kruispunten (AIK).

8.3 ■ Begeleidingscommissie Brice de Ruyver

De AIG gaf zijn visie bij de deelname aan de verschillende vergaderingen meer bepaald over het onthaal bij de politiediensten zich baserend op de door de diensten behandelde dossier. (Ondermeer betreffende een aantal basisfunctionaliteiten).

8.4 ■ Commissie Vermeersch

De dienst nam deel aan de eindvergadering in verband met de repatriëring van illegaal verblijvende vreemdelingen.

8.5 ■ Bezoeken

Adjunct-inspecteur-generaal G VAN WYMERSCH bezocht de Algerijnse politieautoriteiten in januari 2005. Hij nam ook deel aan de jaarlijkse vergadering van de Europese politie-nale controlediensten in Portugal van 9 tot 13 november 2005 en dit in gezelschap van adjunct-inspecteur-generaal R. TRILLET.

8.6 ■ Verschillende opdrachten

De dienst ging over tot de analyse van het probleem van de onmiddellijke inningen in Antwerpen.

CDP LEMASSON nam op 07-12-2005 deel aan een studiedag over de basisvorming van de politieofficier bij de Belgische geïntegreerde politie.

De Minister van Binnenlandse Zaken bevestigde dat de AIG bevoegd is aangaande de politie-scholen.